சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்.

தொகுதி க.] 1912-ஹு மே, ஜூன்மீ [பகுதி ரு, சு.

சித்தாந்தஞான விளக்கம்.

ஞான வேது.

ஒரு நல்வினை செய்வான் தொடங்கி அறநூலை யாராய்வது உணர்வின்கண் விடயமாய் வரும்பொழுதே தம்மாற் பெறப்படும் காமியப் பயன்களை உடன் கூறிக்கொண்டே வருகின்றன வாயவேள்வி முதலிய அறங்களின்பயனாகிய வின்பம்! முன்னர்ப் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானுக்குஅவ்வுண்டியான் வரும்இன்பத்தை யொக்கும். ஆகலான், ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்த முறுத்துதற்கண் பொன்விலங்கும் இரும்பு விலங்கும் போலத் தம்முட்சமப்படுத்து உணரப்படுவனவாகிய அறம் பாவம் இரண்டும் தம்மைப்போல் அநுபவ மாத்திரையாற் கெடுதலின்றி மேன் மேன் முறுகி வளர்வன வாயசரியை முதலியதவங்களானே நேராக வொத்தால், அத்தவமுதிர்ச்சியுடைமையான் ஞானகுருவைத் தேடி அவரைப் பரம்பொருளாகக் கொண்டு வழிபடுதல், சித்தாந்த ஞானிகளுடன் கலந்து கூடல், அவர்தம் திருவேடத்தையும் ஆலயத்தையும் முதல்வ னெனக் கண்டுவழிபடுதல், இறைவனைத் தியானத்திலே தரிசித்தல், உடற்கண் வேர்வை யரும்புதல், கண்களில் ஆனந்தநீர் விடுதல், உடனடுங்கல், வசனங் குழறுதல், உளம் வெதும்பி மயிர்க்குச் செறிதல் முதலிய ஞானமுதிப்பதற் கேதுவாம்.

ஞானுதாரம்.

கண்ணுக்குக் காட்டான இரவி யொளி போலவும், நிறங்களைக் கவரும் படிகத்திற்கு இரண்டையு மொன்றென்றம்படிபற்றுவிக்கும் ஆதித்தனைப் போலவும், நான்கு பூதத்திற்கும்ஆதாரமாகாய மாறுற் போலவும், உடலுக் குயிர்போலவும், நாவாய்க்

குச் சமுத்திரம் போலவும், புட்பத்திற்கு நீர்போலவும் ஞானம் ஆன்மாவிற் காதாரமாம்.

ஞான நிலை.

உயிர் நீங்கக் கூடி யறியுங் கருவி நீங்குமென்றும், அறிவிப்பான் வசமாகத்தன் செயலு மொழியு மென்றும் விலகி, அறிவின் போத பேதத்தை விட்டு அதீதத்திற் சேராமலும், கவலையினிறங்காமலும் பலகால் தியானிக்கக் கண்ணாடியை விளக்க ஒளி மிகுதியா மாறுபோல ஞானந் தோன்றும்,

ஞான வளர்ச்சி.

குளத்தின் நீர் பாசியால் மறைப்புண்டா லதனை யொருகல் லெறிந்த விடத்தே அப்பாசி நீங்கு மாறு போலவும், அக்கினி விளங்காத நேரத்து வாயுவை யுண்டாக்கு மாறு போலவும், புடவையை எற்றுமது போலவும், நூற்பொருளைப் பலகாலுநவிலுவது போலவும் திருவருளிலே 'யுறைந்து சித்தாந்த மகாவாக்கியத்தைநாடோறும் பயின்று, அங்ஙனம்பயின்றுவருகையில், பயிற்சி வயத்தால் முன்னர்த் தான் நோக்கிய பாசத்தைநோக்கி நிற்கும் வாசனையை நீக்குதற்குப் பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரித்து வரில் ஞானம் வளரும்.

ஞான பேதம்.

பாசஞானம், பசுஞானம், பதிஞானமென மூன்றும். பாசஞானமாவது ஆன்மா போகவேதுவான போது இச்சையாகப் பற்றி அறிதற் கருவியாய் அறியு மதனைப் பாசஞானமென்றறிவதாம். இதுசுடர்விளக் கிருக்கு மிடத்தினையும் விளக்கென்றாற் போலாம். பசுஞானமாவது திருவருள் காட்டக் கண்டறிந் தறிவிப்பதாம். இது குருடனுக்குக் கோல்போலாம். பதிஞானநடத்து மளவில் இறைவ னெழியப் பிரகாசிக்க மாட்டாது ஆதித்தனுக்குக் கிரணம்போல வென்று கண்டு இறைவனெல்லா வற்றிற்கும் முதலென்று காணல்.

ஞான மகிமை.

பாசவிருத்தியில் அஞ்ஞானமும் பாசஞானமாம், அஃதனேகமாம். அவை முக்கூற்றுப் புறச்சமயஞானங்களும், சாத்திரஞானமும், சுருதிஞானமும், புராணஞானமும், சதுர்ட்டிகலாஞானமும், யோகஞானம், மாயாஞானமும், பேதஞானமும், மாயா

வாதஞானமு முதலியனவாம். பசுஞானமும்பலவுள. அவை வடிவுகளைப் பற்றியும், வடிவறுதிகளைப் பற்றியும், நீரும் நீருமென்றும்நட்சத்திரமு மாதித்தனுமென்றும், இரதகுளிகைபோலவென்றும் செம்பு பொன்னுமாம்போலவென்றும், இறைவனே யெல்லாந் தானே யென்றும், உப்பு நீரும் போலவென்றும், இரும்புமெரியும்போலவென்றும், எரியும் நீரும் போலவென்றும், சொல்லுமவதரமெல்லாம் ஆன்மபோதஞ் சேட்டித்தலால் இவையெல்லாம்பாசஞானமாம். பதிஞானமாவது விசாரித்துச் சொல்லவும், ஆன்மபோதத்தாற் கொள்ளவும் அரியது.

ஞான சுகம்.

" எங்க ளிருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகேன்
அங்க ளிருந்ததென் றுந்தீபற
அறியு மறிவதன் றுந்தீபற " என்றதனாற் காண்க சுபம்.

மணவழகு.

விச்சின்றிவிளைவு செய்குவாய்.

" வித்தின்றி விளைவா யெனப் பொருள் பட்டுத் திருமேனி கொள்ளுமுறைமை யுணர்த்திய தூஉம்ஆம் " வித்தின்றி விளைந்த தென்றூர் பிறரும் ' விச்சின்றி நாரு செய்வானும் " என்பதற்கும் இவ்வா றுரைத்துக் கொள்க. அவ்வாறன்றிச் சித்தாந்தத்தோடு முரணிப் பொருள் செய்தல் பொருந்தாமையறிக. இனி விச்சென்பது காரணப் பொதுமையை யுணர்த்தாது முதற் காரணமாத்திரையே யுணர்த்துமெனக் கொள்ளினும் அதனால் ஈண்டும் படுவதோ ரிழுக்கின்றது. என்னை? உலகத்தில் காணப்படும் வித்துக்க ளெல்லாம் அவ்வத் தொழில் செய்வோர்க்கு வேண்டுழிக் கைகூடாது முயன்று தேடிக் கோடற் பாலனவாய்க் காலத்தானும் இடத்தானுமேக தேசமாய் வேறு நிற்பனவா மன்றே? அத்தகைத் தாகிய முதற்காரணமின்றியே தன்போல நித்த வியாபகமாய்த் தன்னுள் வியாப்பியமாய்த் தன்னையே தாரகமாய்க் கொண்டு வேறின்றி யுடனிற்ப தொன்றுனே விளைகு செய்வாயென, ஏனை முதற் காரணங்க ளோடு முதல்வன் செய்திக்கு முதற்காரணமாய்ச் சகத்தைப் படைப்போனென் றோதிய சிவபுராணத்திற்கு மிதுவே கருத்தென்பது சீகண்ட பாடியத்திற் காண்க. "

(இது திராவிடமாபாடியம் இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கண்டது.)

மணவழகு.

சமயதருமக்கடமை.

(முன்தொடர்பு தொகுதி I, பகுதி 3, 4, பக்கம் 112.)

4. நற்சமயபத்திரிகைகள்:—சமயபத்திரிகையாவது மனிதர்களுடையக்ஷேமத்திற்கு வேண்டிய நற்போதனைகளை எடுத்துப்போதிக்கும் கலாரத்ஞாகரமாம். அது வொன்றோ, மனிதர் தம் முள்ளங்களிற்றோன்றும் புருஷார்த்த சாதனமாகும் அபிப்பிராயங்களை ஒருவர்க்கொருவர் அறிவித்துத்தர்க்கித்துத் தெளிதற்கும், தெளிந்தபடி அனுட்டித்துப் பயன் அடைதற்கும், கருவியுமாம். சூரியன் தன் கிரணசமூகத்தால் இருளையோட்டிப் பொருள்களைக் கண்ணுக்குக்காட்டுதல் போலச் சமயபத்திரிகை தன் போதனைகளால் அஞ்ஞானத்தையோட்டி மனிதர் அறிவிற்குப் பொய்ப்பொருளின் வேறாகமெய்ப் பொருளை இனிதெடுத்துக் காட்டும் ஞானசூரியனும். அது மூர்க்கசனங்கள் செய்து போதரும் அக்கிரம உஷ்ணத்தால் தகிக்கப்பட்டு வாடி நிலை தளரும் சன்மார்க்கப் பயிர் தழைத்தோங்கும்படி ஞானாமிர்த தாரைகளைக் காலந்தோறும் வருஷித்து அதனைப் பாதுகாக்கும் கருணாமேகமுமாம். பத்திரிகை தத்துவ உபதேசங்களை இனி தெடுத்துத்து போதித்தலின் மாந்தர்க்கு ஆசிரியரை யொக்கும். செவிக்கினிய உணவுகளைக் காலத்துக்கேற்பப் பிரியத்தோடு உதவுதலால் தாயரை யொக்கும். நல்ல கல்விகளைப் பருவத்துக்கேற்கப்பயிற்றலின் தந்தையரை யொக்கும். இனிமையளாவி இடித்துறுதி கூறுதலின் நட்டாரை யொக்கும். துஷ்ட நிக்கிரகஞ் செய்து சிஷ்ட பரிபாலனஞ் செய்தலின் நீதி மன்னரை யொக்கும். எத்திற நன்மைகளும் பத்திரிகையால் விளையும். அத்தனை மாட்சிமை யுடைய சமய பத்திரிகைகளை ஸ்தாபித்து நடத்தி வருதலின் மிக்க தருமம் மற்றொன்றில்லை. பத்திரிகைகளின் மாட்சிமையும், அவற்றால் மனிதர்களுக்கு உண்டாகும் நன்மைகளும் நம்மவர்களுள்ளே பெரும் பாலார்க்கு இன்னும் நன்கு புலப்படாதனவே. நம்மவருள் கல்விகேள்விகளால் நாகரீகம் எய்திய உயர்தரத்து வித்வான்கள் தாமும் பத்திரிகை நலத்தை மெய்த்திறமாக அறியாதிருப்பாராயின், மற்றை[illegible]ார் அதன் பெற்றியை அறியாதிருக்கிறார்களென்றல் வீண் வார்த்தையேயாம். உண்மையாக விசாரித்துச் சொல்லுமிடத்து நாம் நாகரீகராய் வாழ்தற்குக் காரணம் பத்திரிகைகளென்றே சத்தியமாய்ச் சொல்லலாம். எவ்விடத்தும், எக்காலத்தும், யாவர்க்கும், அவர் விரும்பும் புருஷார்த்த சித்திகளை விரும்பியபடி வெளிநின்று பிரசாதிக்கும் கண்கண்ட தெய்வம் பத்திரிகைகளேயாம். மண்கொண்ட வெண்குடைக்

கீழாக மேற்பட்ட மன்னரும் பத்திரிகைகளின் பண்கண்டு சிரமேற் கொள்வரேல், அப்பத்திரிகைகளை விண்கண்ட சமயத் தெய்வ ரூபமாகவிவேகிகள் மதித்துப் பாராட்டல் வேண்டும் என்பது துணிபு.

இத்திராவிட தேசத்தில் பற் பல பத்திரிகைகள் அங்கங்கே பலரால் காலந்தோறும் தொடக்கஞ்செய்யப் பட்டன. அப்படித் தொடக்கஞ்செய்யப்பட்ட பத்திரிகைகளுள் இடையூற்றினால் நடைபெறா தொழிந்தன பல. இடையூறின்றி நடைபெற்று வருவனசில. நடை பெற்று வரும் சில வற்றுள்ளும் சமய விஷயம் போதிப்பன இரண்டொன்றே. சமயவிஷமே போதிக்கும் பத்திரிகைகள் மிகவும் அஃகியிருத்தலினாலே அதனை விருத்திசெய்யும் தொழிற்றுறையுள் நாம் இறங்கவேண்டும். அவ்வாறு இறங்கற்கு நமக்குப் பொருள் வேண்டுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அப்பொருள் சேர்தற்கு தருமரூபமாக ஒவ்வொருவரும் உபகரித்தே தீரவேண்டும்.

5. அரியநூல்களை அச்சுவி மானத்தேற்றல்:—அச்சுவிமானம் ஏறப பெறுதுள்ள நூல்கள் இன்ன இன்ன என்பதும், அச்சு வியானப் ஏறாது இறந்த நூல்கள் இன்ன இன்ன என்பதும், அச்சு விமானம் ஏறுவதால் விளையும் பயன் இன்ன இன்ன என்பதும் எல்லாரும் அறிந்த விஷயமாகலின் அவற்றை இவ்விடத்து யாம்விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. யாம் அவற்றை எடுத்துரைப்பதினும் பிரம்மஸ்ரீ இரமண சாஸ்திரியார் அவர்கள் தம் அநுபவத்தை எடுத்துரைக்கின் மிக நன்றாயிருக்கும். சாஸ்திரியார் அவர்கள் பால் அநேக அரியஏடுகளுள்ளன. நம் அனாதரவால் அவைகள் வெளிவரா திருக்கின்றன.

மேற் சுட்டிப் போந்த சிவ புண்ணியங்களைச் செய்யத்திரண்ட திரவியம்வேண்டு மென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். சிவபத்தர்கள் தங்களிடத்துள்ள திரவியத்தை மூன்று பாகம் பண்ணி ஒருபாகத்தைத் தங்கள் சீவனத்தின் பொருட்டு வைத்துக் கொண்டு மற்றையிரண்டு பாகங்களையும் சிவபுண்ணியங்களுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்று சிவாகமங்கள்சொல்கின்றன. இப்படிச் செய்தல் அரிதாயினும், சைவசமயிகளாகிய நம்மவர்களெல்லாரும் உலோபஞ் செய்யாது, மேற்கூறிய சிவபுண்ணியங்களின்பொருட்டுத் தங்கள் தங்கள் வருவாயில் ரூபாய் ஒன்றுக்கு ஒரு தம்படி வீதமேனும் உபகரிக்கக் கடவர்கள். இப்படிச் செய்யின் " ஆயிரமாகாணி அறபத்திரண்டரை " என்றபடியே நம்மவர்களால் உபகரிக்கப்படும் பொருள் மிகப் பெருகி வளர்ந்து, சிவ புண்ணியங்களெல்லாம் இனிது நிறை வேறுதற்குக் காரணமாகும்.

கனம் பொருந்திய பிரபுக்களே, இத்தேசத்தவர் இவ்வூரவர் இவ்வியல்புடையர் என்று உங்களாலே நன்றாக அறியப் படாதவர்களும் தருமத்தை

நடத்துதற்கு அறிவும் ஆற்றலும் இல்லாதவர்களும் தருமத்திரவியத்தின் வரவு செலவு கணக்கை உலகத்தார் அறியும் வண்ணம் வெளிப்படுத்துத ற்கு உடன் படாதவர்களுமாய் உள்ளவர்கள் உங்களிடத்தே தனித்தனிவந் து தருமத்தின்பொருட்டு யாசிக்கும் பொழுது, நீங்கள் பெரும் பான்மையும் தடைபேசாது உங்கள் உங்களால் இயன்ற மட்டும் திரவியம் உபகரிக்கின் றீர்களே. அத்திரவியத்தைப் பெறுவோர்களுள்ளே தாங்கள் சுட்டிய கரும த்தைத் தொடங்குவோர் சிலர். அவர்களுள்ளும் பெற்ற திரவிய முழுதை யும் அத்தருமத்தில் உபயோகப்படுத்து வோர் மிகச்சிலர். திரவியம்பெறும் பொழுது முழுதையுந் தருமத்தில் உபயோகப் படுத்துங் கருத்துடையவரு க்கும் அக்கருத்து அத்தருமம் முடிவு பெறும் வரையும்நிலைபெறுதல் அரிது. ஒருபோது நிலைபெறினும், அவர்காலத்திலே அத்தருமம் நிறை வேறுவிட த்து, அவருக்குப்பின் அத்திரவியம் அத்தருமத்தில் சேர்வது மிக அரிது அரிது. பெற்ற திரவியத்தைக் கொண்டு தருமத்தைமுடிப்பவருள்ளும்சிலர் தாம் கல்வியறிவில்லாதவராதலாலும், கல்வியறிவுடையவரோடு சிறிதும்பரி சயமில்லாதவராதலாலும், எடுத்த தருமத்தை விதிப்படி நடத்தா தொழி கின்றனர். இங்ஙனமாதலின், நீங்கள்வருந்திச் சம்பாதித்த திரவியம் தரு மத்தின் பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட விடத்தும், தருமத்தில் உபயோகப் படுவது சிறுபான்மை. இதற்குக் காரணம் நம்மவர்களுள் ஒரு தருமத்தை ஒருவரே தனித்து நடத்துதலாம்.

தருமங்களையும் அவைகளின் பலங்களையும் அவைகளைச் செய்யும் முறைமைகளையும் அறியவும் அறிவிக்கவும் வல்லவர் கல்வியுடைய வராத லாலும், உபகரித்து முடிக்கவல்லவர் செல்வமுடையவ ராதலாலும், இவ்வி ருதிறத்தாருள்ளும் பலர் சபையாகத்திரண்டு விதானங்கள் செய்து கொ ண்டு அவ்விதானங்களின் படியே தருமங்களை நடத்தப் புகுவார்களாயின், அத்தருமங்களெல்லாம் விதிப்படி நிறைவேறும். அவற்றின் பொருட்டுக் கொடுக்கும் பொருள் முழுதும் தருமத்திற்றனே உபயோகப்படும். ஆதலி னால், நம்மவர்களுள்ளே தருமஞ் செய்யக் கருத்துடைய வர்கள்யாவரும் இச்சபையிற் சேர்தலே உத்தமோத்தமம்.

யாவராயினும் ஒருதருமத்தின் பொருட்டுத்திரவியம் உபகரிக்கச் சங்க ற்பித்த அக்கணமே அத்திரவியம் தருமத்திரவியமேயாய்விடும். ஆகவே, அத்திரவியத்தைக் கொடா தொழிந்தவர் தருமத்திரவியத்தை அபகரித்த அதிபாதகராகி வருந்துவர். இது உண்மை நூற் றுணிவு. ஆதலினால், நீங்கள் தருமத்தின் பொருட்டுச் சங்கற்பித்த பொருளைச் சிறிதாயினும் தடையின்றி அச்சத்தோடும் அன்போடும் கொடுத்து விடல் வேண்டும்.

புண்ணியத்தையேனும் பாவத்தை யேனும் செய்தல், செய்வித்தல்,

உடன் படல், என்னும் மூன்றும் தம்முளொக்கு மாதலால், நீங்கள் இத்தருமத்துக்கு உபகரித்தன் மாத்திர மன்றி, உங்கள் உங்கள் பந்துக்கள்இஷ்டர்கள் முதலாயினேருக்கும் சமயம் வாய்க்கும் பொழுதெல்லாம் நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தி, அவர்களையும் இயன்றமட்டும் இத்தருமத்துக்கு உபகாரகர் களாக்க முயலல் வேண்டும்.

இச்சபையார் எக்காலமும் ஐக்கமும், தருமத்திலே சிரத்தையும். இடையரு முயற்சியுமுடைவர்களாகி முன்னிற்குமாறு முதலில் யாம் வேண்டிய கனம் பொருந்திய பிரபுக்களைக் கொண்டு விதுள் ஏற்படுத்திச் சமய தருமக் கடமை வாங்கி மேற்கூறிய தருமங்களை விதிப்படி நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருவாராயின், மற்றை நாட்டார்களும் தங்கள் தங்கள் நாடுகளில் இப்படியே சபை தாபித்துச் சிவ புண்ணியங்களைப் பரிபாலனஞ்செய்துவருவார்கள். அப்பொழுது, அவைகளுக்கெல்லாம் இச் சபையார்களே மூலகாரணர்களாதலால், அப்புண்ணிய பலங்களிலும் இச் சபையார் பாகம் பெறுவார்க ளென்பதற்குச் சந்தேகம் உண்டோ இல்லை இல்லை.

இப்பொழுது நாம் கூறியவாறே நடத்தப்படின், சிவபுண்ணியங்களும் சிவ ஞானமும் அபிவிருத்தியாகும். ஆகவே, சபையார்களாகிய நீங்கள் உங்களுக்கும் பிறருக்கும் பயன்பட்டு உங்களுக்கு இனியர்களாகி உங்களிலும் இனியராகிய சிவ பெருமானுடைய திருவருளைப் பெறுவீர்கள். நமக்கு நம்மிலும் இனியர் சிவபெருமான், என்பது.

"என்னில் யாரு மெனக்கினி யாரிலை
யென்னி லும்மினி யாளொரு வன்னுள
னென்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கு மின்னம்ப ரீசனே."

என்னும் தேவரப்பதிகத்தால் பெறப்படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சே. சோமசுந்தரப்பிள்ளை.

பதிபசுபாச விளக்கம்.

பதியென்றும் பசுவென்றும் பாசமென்றும் பதார்த்தம் மூன்று, பதியாவது சிவன்: பசுவாவது ஆன்மா; பாசமாவதுமல மாயை கன்மங்கள். இது தொகை. வகைசொல்லுவாம். இந்தப் பதார்த்தம் மூன்றும் சித்தென்றும், சடமென்று மிருவிதமாம். அதிற் சித்தைந்து வகையா யிருக்கும் அதாவது அனுதிமுத்தன் ஆதிமுத்தன், அபரமுத்தன், சீவமுத்தன், சீவான் மாவென்றை ந்துவகை. அதிலே முற் சொல்லிய அனுதிமுத்தன் பரமசிவன். அவனுடைய கிரியா சத்தி சங்கார வியாபார பேதத்தாலே சம் புபக்ஷ நவந்திருபேத மென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்பதுபேத முண்டு. அதற்குவகை பிரும்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மயேசுரன் சதாசிவன், விந்து, நாதம், பராசத்தி, பரமசிவமென்று ஒன்பது பேதம்.

இந்த ஒன்பது சிவபேத சிவனுக்கும் கிருத்தியமாவது பிருதிவியாதி சிவதத்துவ பரியந்தம் பதினறண்டங் கூடிய பிரக்கிரியையண்டமென்னும நந்தபிரக்கிரியை யண்டங்களிலே, சத்திய லோகமுதல் அனுசிருத புவனமந்தமானதானங்களிலே, சுத்தமாயை, யசுத்தமாயைகளிலே யுண்டாகியதிவ்வியாதி திவ் விய வாத்தவமூர்த்திகளாயிருக்கும். அணுநவந்தருபேதமென்று சொல்லப்பட்ட பிரும்மா முதற்பரசிவமூர்த்தி பரியந்தம் அதிட் டானம் பண்ணுகிற கிருத்தியம். சம்பு பட்ச நவந்தருபேதத்தில் பிரும்மா முதனான்குஞ் சகளம். சதாசிவம்சகள நிட்களம், விந்து முதனான்கும் நிட்களம். சம்பு பட்சத்திற்கு மனுபக்ஷ பிரும்மா திகளை யொட்டித்தியான சமாதிகணிமித்தம் சம்பு பக்ஷபதிற்குக் கற்பனை சரீரமாகவவனது சமவேதசக்தியினலே கற்பிக்கப்படும் இந்த ஒன்பதிற்குங்காரணம் சகளமாகிய அதிகாரரெனவும், சகளநிட்களமாகிய போகரெனவும் அமரநிட்களராகிய இலைய ரென்றும் மூன்றுவிதமாயிருப்பார். அதிலே இலயரைச் சொல் லுவாம்.

சிருட்டியாதி தூலபஞ்சகிருத்தியங்களை விட்டிருக்குங் கிரியா சக்திக்குச் சுவாபகாலத்திலே சூக்குமபஞ்ச கிருத்தியத்தையுமுடித்து முத்திபெற்றியாகிறவனுக்கிரக கிருத்தியமுமுடிக்குமியற்கையை பார்க்கிலும் நிர்விகற்பவறிவு மாத்திரத்தைப் பண்ணுஞ் ஞானசக்தி மாத்திரையா யிருத்தல் இலயமாம்.

சிவனென்றும், இயையென்றும், சுத்தரென்றும், நிட்களரென்றும், இலயருக்கு நான்குபெயரெனவறிக.

சுத்தமாயையை யதிட்டித்து முத்திபண்ணுகிற கிருத்தியத்தைக் குறித்து அனதிக்கிருந்தலயரென்றும், விந்துவை யதிட்டியாமல் சிவதத்துவத்தை யொட்டிப் பண்ணுகிற கிருத்தியத்துக்கு அதிக்கிருந்தலயரென்றும் பேரென்றறிக.

போகரைச் சொல்லுவாம். சூட்சுமகிருத்தியத்தைப் பண்ணிக்கொண்டிருந்த கிரியாசக்தி தூலபஞ்ச கிருத்தியத்திலேயுன்முகமாய் விந்துவையதிட்டித்து ஞானசக்தியாயும்கிரியாசக்தியாயுமிருந்த போது போகர், உத்தியுக்தரென்றும், போகரென்றும் சதாசிவ ரென்றும், சகளநிட்களரென்றும்நான்குபெயர்பெறுவர்

அதிகாரரைச் சொல்லுவாம். தூலபஞ்ச கிருத்தியத்திலேயுன் முகமாயிருந்தகிரியாசத்திக்குப் பின்னிது இப்படியாகக்கடவதென்று சங்காரத்தைப் பண்ணுஞ் சங்கற்ப விச்சா சத்திரூபமாயிருந்துள்ளளவில் ஈசனென்றும், அதிகாரரென்றும், சகளரென்றும், பிரவிருத்தரென்றும் அதிகாரருக்கும் நான்கு பெயருண்டு.

இந்த வதிகார சிவசங்கற்பத்தாலே சுத்தமாயையினுடைய க்ஷுத்தபதார்த்தத்திலிருந்து சிவதத்துவ முதற் சுத்த வித்தையினுருந்தத்துவ தாத்துவிக அண்ட புவனசூக்கும தேக, தூலதேகசாதாரண, வசாதாரண, சாதாரண சாதாரண சத்தராக சகலமும் வைந்தவ காரியங்களுமுண்டாம். பின்னந்தப்பிரகாரம் கால சிருட்டியிலே, அவரேவலாலே அநந்ததேவர் சங்கற்பத்தினாலே சுத்தமாயையி னின்றும் ஏழிருபத்தொன்காயிருக்கும் சுத்த மாயா காரியதத்துவதாத்துவிக வண்ட புவனசூக்கும தேக தூல தேக சாதாரண சாதாரண, சாதாரண சகலமு முண்டாம்.

பின் மத்திமகால சிருட்டியிலே யனந்தேசுர ஏவலாலே

ஸ்ரீகண்ட மூர்த்தி சங்கற்பத்தாலே பிரகிருதியினின்றும் குண முதற் பிருதிவியீறுகு மண்டபுவன தூலதேக போக்கிய வத்துக்களுண்டாம். பின்னந்த ஸ்ரீ கண்டரேவலாலே குணநிலைய பிரும்ம விஷ்ணுக்கள் சங்கற்பத்தினாலே ஏடிண்டத்தினும், பிரதமசிருட்டியிலே யோரண்டத்தினும், தூலதேக போக்கியவஸ்துக்கள் சிருட்டிதிதிகளுண்டாம் பிரும்மாண்ட நிலையகுணநிலைய விருபிரும்மாவுக்கும் தூலதேக போக்கியப் பொருள் சிருட்டிகிருத்தியம். பிரும்மாண்டநிலையகுண நிலயவிருவிட்டுணுக் கட்கும் தூலதேகப்போக்கியப் பொருள் திதி கிருத்தியம். பிருமாண்ட நிலையகாலாக்கினிருத்திரருக்கு தினப்பிரளயத்தாலே தமதிருப்புத் தொடங்கிச் சொர்க்க பரியந்தம் சங்கார கிருத்தியம்.

குணநிலைய ஸ்ரீகண்டருக்கு பிருகிருதிக்குக் கீழஞ்சு கிருத்தியம் நடந்தாலும், மிச்சிரத்திர சங்காரம் நடவாதிருந்தாலும், மத்திமப் பிரளயத்தி லெட்டண்டமட்டுக்குஞ் சங்கார கிருத்தியம் பிரதானம்.

அநந்தேசுரனென்னு மயேசுரருக்கு அசுத்தமாயைக்குக் கீழஞ்சு கிருத்தியமும் நடந்தாலும், சுத்தமாயா காரியத்திலே திரோதானம் நடவாதிருந்தாலும் திரோதான கிருத்தியம் பிரதானம்.

சாதாக்கிய தத்துவவாச அணு சதாசிவருக்கு அனுக்கிரக கிருத்தியமொன்றுமே. இப்படியணுபட்சபஞ்ச கிருத்தியமும் பிரதானம். இப்படிச் சுத்தத்திற்றுமாயும், அசுத்தத்தி லனந்தாதிகளைக்கொண்டும் பஞ்சகிருத்தியமும் பண்ணுவித்தலாலே சம்புபக்ஷதிகார சிவன் ஏவுதற் கர்த்தா. அணுபக்ஷவணுசதாசிவ வனந்தேசுர ஸ்ரீகண்டதிரயம், பிரும்மவிட்டுணுசதுட்டயம், எல்லாமியற்றுதற் கர்த்தாக்களென்றறிக.

இப்படி இலயபோகவதிகார ராயிருந்து தூலபஞ்ச கிருத்தியம், சூக்கும பஞ்சகிருத்தியமும் பண்ணுவதெதன்பொருட்டு எனின், ஆன்மாக்கள்போக மோக்ஷமடையும் பொருட்டுக் கிருபையினாலே தனக்கொரு பிரயோஜனமுமின்றி ஆன்மாக்களே பிரயோஜனமடையும் பொருட்டென்றறிக.

பஞ்சகிருத்தியமாவது. மாயை, மகா மயைகளிலே சத்தி ரூபமா யொடுங்கியதத்துவங்களை சாத்துவிக குணாதிக்கத்தினாலே வெவ்வேறு ரூபங்களாக்குதற் சிருட்டி.

(தொடரும்)

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர், சோமசுந்தரதேசிகன்.

சிவன் போகமோக்ஷப் பிரதாயகர்.

இவ்வரிய திருப்பெயரால் ஸ்ரீ பரமசிவம் வேதாகமங்களில் துதிக்கப்படுகின்றார் (பிரதாயகர்—கொடுப்பவர்.)

போகமோக்ஷப் பிரதாயகர் என்னுந் திருப்பெயர் ஒன்றைவிசாரித்தவினாலேயே சகலக்ஷணம்-சீவலக்ஷணம்-பரலக்ஷணம்-ஆகியதத்து, வத்திரையங்களின் லக்ஷணங்கள் இனிது விளங்கவந்து, பரம்பொருளாவார்இவர் எனத் துணிதற்கு ஏதுவாகும்.

சிவன் அநந்த சக்திமான் என்று வேதாகமங்களில் சொல்லப்படுகின்றனர். அது அவரதுஷாட்குணியங்களிலொன்று. அதனால் அவர் அநந்த தொழில்களையும் உடையவராவர். அந்தத் தொழில்களுள் பிரதாயகத்தொழிலானது, பெத்தமுத்திகளிரண்டிடத்தும் உடனிருந்து நமக்கு உபகரிப்பதோர் முக்கியத்தொழிலாயிருத்தலால், போகமோக்ஷப்பிரதாயகர் என்னுந் திருப்பெயரானது, சனனமரணசம் சாரத்தொழில் வலையில் மொத்துண்டு வருந்தும் நம்மனோர்க்கு அமிர்தம் போன்று அதிமாதுரியமா யினிப்பதோர் திருப்பெயராயிருக்கும். ஆதலினால், இத்திருப்பெயரையெடுத்து விளக்குங் காதல் இயல்பாகவே யெமக்கதிகமுண்டாயதென்க. எடுத்துக்கொண்ட விஷயம், உண்மைவிளக்கத்தின் பொருட்டு, சம்வாதரூபமாகச் சுருங்கவிளக்கப்படும், சம்வாதம் பூர்வபக்ஷத்திற்கும் சித்தாந்தத்திற்கும் ஆம். பூர்வபக்ஷங்கள் பல. சித்தாந்தம் ஒன்று.

சம்வாதம்.

பூர்வபக்ஷம்:—சிவன் ஏன் போகமோக்ஷப்பிரதாயகர் ஆனார். ?

சித்தாந்தம்:—பெறுவான் உண்டாயிருத்தலால்.

பூ:—பெறுவான் யாவன். ?

சி:—ஆன்மா: இங்ஙனம் பெறுவானும் பிரதாயகரும் உண்டாயிருந்தபடியால் பேறு என்பதொன்றும் உண்டாகவேண்டுவது அவசியமாயிற்று. இந்தப்பேறே போக மோக்ஷங்கள் எனப்படும்.

பூ:—போக மோக்ஷங்கள் என்பனயாவை?

சி:—தேகேந்திரியாதி உபாதிகளுடன் கூடியிருந்து அநுபவிப்பதும், அவ்வுபாதிகள் நீங்கிச்சிவத்தோடு ஐக்கியம் பெற்று அனுபவிப்பது மாகிய அனுபவங்களே போக மோக்ஷங்களாம்.

பூ:—ஆன்மா என்னும் பதார்த்தம் ஒன்று தனியே யுண்டென்று கொள்ளும் பக்ஷத்தில், வஸ்து நிச்சயத்தில் ஏகத்துவம் சாதிக்குங் கொள்கைக்கு அது விரோதப்படாதா?

சி:—ஆம் படும்.

பூ:—ஆகவே, அவ்விரோதம் வராதிருத்தற் பொருட்டுச் சிவன் தாமே தமக்குப் போகமோக்ஷப் பிரதாயகராயிருக்கின்றார் என்று கொள்ளுவோம்.

சி:—அழகுநன்றாயிருக்கின்றது! சிவன் என் தாமே தமக்குப் போக மோக்ஷப்பிரதாயகராதல் வேண்டும்? இக்கொள்கையிலுள்ள அவலக்ஷணங்கள் உமக்குத் தோன்றவில்லையா?

பூ:—தோன்றினாலும், ஏகத்துவத்திற்கு ஆனியில்லாதிருப்பேறதே அதுமுக்கியமல்லவா?

சி:—அநேகத்துவமாயிருத்தலில் வருந்தாழ்வென்னையோ? ஏகத்துவ ஆனிக்குப் பயந்து கடவுளுக்குப்போக மோக்ஷங்கற்பித்தல் சர்வாபாசமாவதுடன், கடவுட்டன்மைக்கு முழுவிரோதஞ்செய்யுமென்றுணர்க.

பூ:—எப்படிமுழுவிரோதஞ் செய்யும்?

சி:—போக மோக்ஷானுபவங்கள் கடவுளுக்குக் சொல்லப்படுங்கால், அவர் சமலர் (மலத்துடன் கூடினவர்) எனப்பட்டுச் சீவவர்க்கத்துள் வைத்துஎண்ணப் படுவர். போகமோக்ஷங்கள் சமலருக்கே யின்றியமையாதுவேண்டப்படுகையால். ஆகவே, நிர்மலராகிய கடவுளுக்குப் போகமோக்ஷங்கூறுதல் பெருந்தாழ்வாதலறிக.

பூ:—கடவுள் தாமேதமதுலீலையால் பெறுவானும்-பேறும்-பிரதாயகருமாய்ப் பிரணமித்து நிற்பர் என்னுங்கொள்கைக்குத் தோஷமென்ன?

சி:—கடவுளுக்குத்தமக்கென ஓர் லீலையுங்கிடையாது. அவர்மகாபரிசுத்த-பரிபூரணப்பொருளாயிருந்தால். அவர் செயலெல்லாம் பிறர்பொருட்டு இமையளவுமுபகாரமல்லால் வேறென்று இயக்குதலில்லாப் பரமோபகாரச் செயலாம். அன்றியும், கடவுள் பெறுவான்-பேறுகளாகிய சிற்சடங்களாகத் திரிந்து இழிவெய்தவும் நியாயமில்லை-திரிவெய்துதல் 'கடவுள் லக்ஷணமல்லவாதலால். நிர்மலருஞ் சிற்சொரூபருமாகிய கடவுள் ஒருவாற்றானும் சமலராகிய சீவரும், சடமாகிய சகத்தும் ஆகமாட்டார். இந்நியாயங்களால் லீலைக் கொள்கையும் கடவுள் லக்ஷணத்தை அடியோடு தொலைக்குமென்றுணர்க.

பூ:—ஏது எப்படியாயினுமாகுக. வஸ்து நிச்சயத்தில் ஏகத்துவ ஹானி வரலாகாது. ஆதலால் அதனை நிலைப்பித்தற்குக் கடாசியாக ஓர்யுக்தி கூறுகின்றோம்; சித்தசமாதானத்துடன் கேட்பீரா?

சி:—"சித்தசமாதானத்துடன்" என்று அடிபோட்டுக்கொண்டதனால் உமதுயுக்தி ஏதோவிசித்திரயுக்தியாயிருக்குமென்று நினைக்க இடந்தருகின்றது. ஆயினும், அதையும் உலகமறியவேண்டுவது கடனாதலால், தாராளமாகச் சொல்லலாம்.

பூ:—உள்ளவஸ்து ஒன்றே. பெறுவான் பேறு பிரதாயகர் என்பனவெல்லாம் கானல்நீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர் கனவூர், வான்மை கயிற்றிற்பாம்பு மலடி சேய் முயலின்கோடு ஈனமாந்த நிபுமான் என்றதுபோல எல்லாம் மித்தையே. பிராந்தியால், உள்ளனபோற் காணப்படும். இதற்கென்ன சொல்லுகிறீர்?

சி:—இதற்குத்தான் சித்தசமாதான அடிபோட்டுக்கொண்டீர் போலும்! நல்லது, இங்கு எடுத்துக்கொண்ட "பிரதாயகர்" என்னும் விஷயத்திற்கு இச்சங்கை பொருத்தமுடையதாகக்காணப் படவில்லை. ஏனெனில் பிரதாயகரையே இல்பொருளாக்குங் காரணத்தால். அன்றியும், இம்மித்தியாவாத-பிராந்திவாதங்கள், பிராந்தியை, நீர் கொள்ளும் ஏகவஸ்துவின் தலையிற் சுமத்தி அதன் பரத்துவத்தை யழித்து, முடிவில் வஸ்துநிச்சயம் ஏற்படாதொழியச்செய்து விடுமாதலால், இக்கொள்கையும் அறிஞர் கழகத்துச் செல்லுமாறில்லை யென்க.

பூ:—ஏகத்துவசாதனையின் பொருட்டுப் பெறுவானாகிய ஆன்மாஎன்பதொன்று இல்லை என்னுங்கொள்கை யாகக்காணப்படவில்லை. ஆனால், ஆன்மாக்களைக் கடவுள் நுதனமாகச் சிருட்டித்து அவர்களுக்குப் போகமோக்ஷங்களைக் கொடுக்கின்றார் என்னுங்கொள்கையில் ஆக்ஷேபமென்னை?

சி:—முன்னில்லாச் சீவசகங்களைக் கடவுள் ஏன் நூதனமாகச்சிருட்டிக்கவேண்டும்?

பூ:—தமக்குண்டாயிருக்கும் மகிமைகள் வெளியாவதற்கு வேறுவழியில்லையாதலால் நூதன சிருட்டி நியாயம் பொருத்தமுடையதேயாம்.

சி:—மகிமை வெளியாவதனாலும் கடவுளுக்கு வரும் லாபநஷ்டங்கள் என்னை? "வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான்" என்னும் லக்ஷணமுடையகடவுள் தமக்கு மகிமை வர வேண்டி நூதனசிருஷ்டிசெய்வார் என்னும் நியாயம் செல்லாதென்க. இது நிற்க, தமதுமகிமையை வெளிபடுத்த விரும்பின கடவுள், என்றுஞ்சுக சௌக்கிய நிலையிலிருந்துவாழும் வண்ணம் சீவர்களைச்சிருட்டியாது, சொல்லவும் சகிக்கவும் ஒண்ணாத்துன்பங்களாற் குழப்படும், அநேக சபலமயக்கங்கட்கு (Temptations) ஆளாகிவருந்தும் வண்ணமும்சிருட்டித்து அவர் பால் நீதியும் இரக்கமும் ஆகாவாம்.

பூ:—துன்பங்களுக்கு ஆளானது, சீவர்கள் தாமாதேடிக்கொண்டதன்றி, அதற்குக் கடவுள்காரணரல்லர். கடவுள் சீவர்களுக்குச் சுதந்தர அறிவைக்கொடுத்து விட்டாராதலால்.

சி:—உலகிலுள்ள துன்பங்கள் சீவர்களால் தேடிக்கொள்ளப்பட்டனவா? நன்று ! நன்று !! கடலிற் சுழற்காற்று முதலியவற்றாலுண்டாகும் விபத்துக்களும், பூமியின்கண் பூகம்பம்-எரிமலை-அக்கியாறு முதலியவற்றாலுண்டாகும் உத்பாதங்களும், சலப்பிரவாகமுதலிய பஞ்சபூதபௌதிகங்களாலுண்டாகும் அனர்த்தங்களும் சீவர்கள் தாமாதேடிக் கொண்டனவை? சிங்கம் புலி கரடி முதலியதுஷ்டமிருகங்களாலுண்டாகும்துன்பங்களும், பாம்பு தேள் செய்யான் முதலிய கொடிய சீவசந்துக்களாலுண்டாகுந்துன்பங்களும் மனிதர் தாமாதேடிக்கொண்டனவை? ஆதிதைவிகம்-ஆதியாத்மிகம்ஆதி பௌதிகங்களாலுண்டாகும் தாபத்திரையங்கள் கொஞ்சமல்லவே! இவையெல்லாம் சீவர்கள்தாமாதேடிக்கொண்டனவாகுமா? இங்கே உண்மையாதெனில், நூதனமாகச்சிருட்டிசெய்யுங்கால், சீவர்கள் தாமாகெடவிரும்பினும் கெடமுடியாத் தன்மையில் அவர்களைச் சிருட்டிசெய்து, அவர்கள் சுகசௌக்கியத்திற்கு வேண்டியசகலபாது காப்புகளையும் அமைத்துவைக்கக் கடவுள் எல்லாப்படியாலும், கட்டுப்பட்டவர் ஆகின்றார் என்பதே நிர்மானுஷ்ய தீவில் ஒருவனைக்கொண்டுபோய் விட்டவன், அங்கே அவனுக்கு ஓரிடரும் வாராவண்ணம் வேண்டியபாது காப்புக்களைத் தேடியமைத்தல், கொண்டு போய் விட்டவன் மேலேறிய பெருங்கடனுமன்றோ? அன்றியும், தாமளித்த சுதந்தரபுத்தி, முதன் முதல் தாம்விரும்பியது போற்பயன்படாமையினையும், அது துர்விநியோகமாகுந் தன்மையினையும், கடவுள் தமது சர்வஞ்ஞலக்ஷணத்தால், முன்னுணர்ந்து அத்தகைய சுதந்தரவறிவைக்கொடாதிருக்க வேண்டுவதும் அவர்கடனும். ஓர்பயிற்சியுமறியாத நூதனமனிதனொருவன்கையில், அவன் கெடுதற்கேதுவான கருவியைக் கொடுத்தல் உண்மையில் இரக்கமுடையார் செயலன்றாம். நூதனசிருட்டிகொள்கைக்கு இத்தியாதி முன்சாக்கிரதைகள் இன்றிபமையாது வேண்டப்படுதலால், நூதன சிருட்டிநியாயமுஞ் செல்லாமை காண்க.

பூ:—ஆன்மாக்கள் பின்னை யெப்படித்தான் வந்தார்கள்?

சி:—ஆன்மாக்கள் வந்ததுமில்லை போனதுமில்லை. என்றுமிருந்தார்கள் இருப்பார்கள். இருந்தவர்க்கே கடவுள் பிரதாயகராகக் கூடுமன்றி இல்லாதவர்க்கல்லவே.

பூ:—கடவுள் ஒருவரே என்றும் உள்ளவராவர். ஆன்மாக்களும் அங்ஙனமாதற்குநியாயங்காணேம். கடவுளைப்போலவே ஆன்மாக்களும் ஏன் அநாதியாயிருத்தல் வேண்டும்?

சி:—கடவுள் ஒருவர்தான் ஏன் அநாதியாயிருத்தல் வேண்டும்? என்றுஎழுஞ்சங்கைக்கு வருஞ்சமாதானமே நமதுகேள்விக்குமாம்.

பூ:—அநாதியே ஆன்மாக்களிருந்தார்கள் என்பதற்குச்சான்றென்னை

சி:—கடவுள் போகமோக்ஷப்பிரதாயகராயிருத்தலே சான்றும். பெறுவோர்கள் இருந்தபடியினாலே தான் கடவுள் பிரதாயகராகவேண்டிவந்ததெனக.

பூ:—முன்னரேயிருந்தவர்க்குத்தான் கடவுள் பிரதாயகராயிருத்தல் வேண்டும் என்பதென்னை? நூதனமாகச்சிருட்டிக்கப்பட்டவர்க்கு அவர் ஏன் பிரதாயகராயிருத்தல் கூடாது?

சி:—அங்ஙனமாகுங்கால், நூதனமாகச்சிருட்டிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் அறியாமை சபலம் மயக்கமுதலிய அநேககுறைவுகள் நிறைந்தவர்களாகச்சிருட்டிக்கப்படல் வேண்டும். இங்கே கேள்விபாதெனில், முன்னில்லாத ஆன்மாக்களை ஏன் அங்ஙனங்குறைவுகளுடன் சிருட்டித்து, அவர்களுக்குப்பலவித இடர்களையும் அமைத்துப்பிறகு அவர்களுக்குப்போகமோக்ஷங்களைக்கொடுக்கும் பெரியவேலையைக்கடவுள் வைத்துக் கொள்ளல்வேண்டும்? என்பதேயாம். அனேககுறைவுகளுடன் சிருட்டிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் தப்பு, தவறுகள்செய்தல் இயல்பாமன்றோ? அத்தவறுகள்கண்டுவருந்துதலும், கோபித்தலும், சபித்தலுமாகிய விகாரங்களை யடைதல் எவ்வாற்றானும் கடவுள் லக்ஷணமாகாதென்பதேயுண்மை யென்க.

பூ:—நூதனமாகக் சிருட்டிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பலகுறைவுகளுடன் ஏன் சிருட்டிக்கப்படல்வேண்டும் என்றுசங்கித்தீர், அநாதியாயிருந்த ஆன்மாக்கள் ஏன் பலகுறைவுகளுடன் இருத்தல் வேண்டும் என்று எழுஞ்சங்கைக்கு என்னசமாதானஞ் சொல்லுவீர்?

சி:—அநாதியாயிருந்தகடவுள் ஏன் குறைவுநிறைவுகளில்லாப் பரிபூரணப்பொருளாய் இருந்தார்? என்று எழுஞ்சங்கைக்கு நீர் என்ன சமாதானஞ் சொல்லுவீரோ, அதேசமாதானம் யாமுஞ்சொல்லுவோம்!

பூ:—சர்வஜ்ஞராயுள்ள கடவுள் செயல்களைக் கிஞ்சிஜ்ஞராயுள்ள நாம் சங்கிக்க அருகராவோமா? அவருடைய நியாயங்களும் வழிகளும் சிற்றறிவுடைய நமக்குப் புலப்படுங்கொல்லோ? ஆதலால், கடவுள்செயல்களைச்சங்கித்தல் தேவதூஷணமாகாதா?

சி:—இந்த நியாயத்திற்கு நீங்கள் கட்டுப்படுவது வுண்மையானால், நீங்கள் இதரமதங்களிற் குற்றங்காணவும் மறுக்கவும் உங்களுக்கு நியாயமில்லை ஏனெனில், சர்வஞ்ஞரெனக்கருதப்படும் அம்மதக் கடவுளர் செயல்களும் வழிகளும் சிற்றறிவுடைய வுங்களுக்கு எவ்வண்ணம் புலப்படக்கூடும்! இந்த தங்கள் நியாயத்தால் எந்தமதஸ்தர் எந்த ஆபாசக்கொள்கைகளைச் சொல்லி

னும் அவற்றைச்சங்கிக்குஞ் சுதந்தரம் உலகில் ஒருவனுக்கும் இல்லை யென்று ஏற்பட்டுவிடும். இதுசர்வாசங்கதமென்க. அங்ஙனமன்று, இதரமதக்கடவுளர் அல்லராதலால் அவர்கள் செய்ல்களிற் குற்றங்காண்டல் விரோதமாகாது என்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களாயின், நீங்கள் சொல்லுங் கடவுள் தான் மெய்க் கடவுள் என்பதற்குப் பிரமாணம் என்னை? என்னுஞ் சங்கை நிகழும். இவ்வாறு, விஷயம் சிறுமகார் விவகாரமாய்முடிதலால், உங்கள்நியாயம் சித்தாந்தக்கழகத்துச் செல்லுமாறில்லை என்க. இதுநிற்க. கடவுள் ஆன்மாக்களைக்கிஞ்சிஜ்ஞராயேன் சிருட்டித்தல் வேண்டும்? அங்ஙனஞ் சிருட்டித்தனாலன்றோ ஆன்மாக்கள் தவறுகள் செய்யுந்தன்மையரானார்கள். இந்த நியாயத்தால், ஆன்மாக்களது தவறுகளுக்கு ஆன்மாக்கள் உத்தரவாதிகளாக நியாயமில்லை என்றும், குறைவுகளுடன் சிருட்டித்தவரே உத்தரவாதியாவது எல்லாப்படியாலும் நியாயமாம் என்றும் இனிது விளங்கும். மேலும்.

நூதனமாக ஆன்மாக்களைச் சிருட்டிக்குங்கால், கடவுள் தமதுருபத்தைப்போலவே சிருட்டித்தார் என்பது நுங்கொள்கையன்றோ? அதுயதார்த்தமானால், கடவுளுக்குள்ள அறிவு நீதி நியாயவுணர்ச்சியாதிகள் தான் மனிதனுக்கும் இருக்கும் என்பது நியாயமன்றி, கடவுளுக்கு வேறு மனிதனுக்கு வேறயிரா. உதாரணமாக: கடவுள் திருஷ்டியில் விபசாரம் தோஷம் என்றுகுமானால், மனிதனுக்கும் அது தோஷமேயாம். கடவுளுக்கு அக்கினிஅக்கினியேயாகுமானால் மனிதனுக்கும் அது சலமாய்விடமாட்டாது. அதுபோல, கடவுள்செயலில் விரோதமிருக்கில் அது மனிதனுக்கும் விரோதமாகவேகாணும். அந்த விரோதங்கண்டுசொல்லுங்கால், மனிதன்சொல்ல அருகனல்ல என்று சொல்லும் நியாயம் விவேகிகளாற் கொள்ளத்தக்கதன்றென்க.

பூ;—இவ்வாறு பலகொள்கைகளை வருவித்து மறுத்தல், அக்கொள்கைகளையும் அவற்றையுடையாரையும் எதிர்த்தல் போலாகி ஒற்றுமைக்கு விரோதஞ் செய்யாதோ?

சி:—அக்கொள்கைகள் யாவும் பூர்வபக்ஷக கொள்கைகளாதலால். அவை சித்தாந்தத்துளடங்கியிருக்கும். ஆகலால் சித்தாந்திகளே அவற்றையுடைய வருமாவர். ஆதலினால், விரோதம் வர நிமித்தமில்லை யென்க. அன்றியும், எவ்வித நஷ்டங்கள் வருவனவாயிருப்பினும், எக்காலத்துஞ்சத்தியத்தைச் சொல்லுவதே தருமமாம். தாக்ஷணியத்திற் கஞ்சி அசத்தியத்தைச் சத்தியமென்று சொல்லலாமா? அங்ஙனஞ்சொல்லுவதனால் உலகுக்கு ஒருபயனுமில்லைமேய. பயனுக்குப் பதிலாகக் கெடுதியன்றோ விளையும்? நியாயந்தமாக, ஒருவன் தேகத்தை ஆத்துமா என்கிறான். அதனை மறுத்து, அப்பா! அப்படியல்ல; தேகஞ் சடபதார்த்தம். அது ஆத்துமா ஆகாது,

அதனிடத்தில் அறிவாய் விளங்குஞ் சித்தே ஆத்துமாவாம், என்று உள்ள வுண்மையை விளக்கினால் அதில் விரோதம் ஏன்வரவேண்டுமோ எமக்குத் தெரியவில்லை. இப்படியே ஒருவன் ஆன்மாவைப் பரம் என்கின்றான். அவனைநோக்கி அப்பா! அப்படியல்ல; தேகேந்திரியாதிகளிற் கட்டுண்டு அவத்தைப் பட்டுழல்கின்றானாதலால் ஆன்மா பரமல்ல, சிவமே பரம, என்று உள்ள வுண்மையை விளக்கினால் அதில் என் விரோதம் வரவேண்டுமோ தெரியவில்லை! இவ்வாறே ஏனைக்கொள்கைகளிலுற்ற வழுக்களை ந்யாயவாயிலாகக் காட்டி உண்மை நிலை இன்னது என விளக்குதலைப்பேருபகாரமாக்கொண்டு மகிழ்வர் அறிவுடையோரென்க.

பூ:—ஏனைக்கொள்கைகள் நும் மதத்திற் பூர்வபக்ஷங்களாகக் கழிக்கப்படுதலால், அக்கொள்கைகளை யுடையார் சித்தாந்திகள் என்றது எப்படிபொருந்தும்?

சி:—உலகிலுள்ள எல்லாப் பூர்வபக்ஷக்கொள்கைகளும் இயல்பாகவே சித்தாந்தத்துளடங்கி யிருக்கும். பூர்வபக்ஷம் இல்லாவிடில் சித்தாந்தம் என்பதொன்றிருக்கவே மாட்டாது. பூர்வபக்ஷக்கொள்கைகளுள் ஏதாவதொன்றைப் பூர்வபக்ஷஞ் செய்யமுடியாதொழியின், சித்தாந்தத்திற்குச் சித்தாந்தம் என்னும்பெயர் நிலைக்காது. ஆதலினால், சித்தாந்தமானது எழுந்து வெளிவருங்கால், தன்னைச்சூழ்ந்துள்ள பூர்வபக்ஷங்களை விலக்கி யொதுக்கிக்கொண்டுதான் அது வெளிவரும். அது சித்தாந்தத்திற்கு இயற்கையாயுள்ள தர்மமாம். உமியுடன் சேர்ந்திருக்கும் அரிசியே இதற்குத்திட்டாந்தம். அரிசிவெளி வரவேண்டில், உமிதவிடுகளை விலக்கிக்கொண்டுதான் அது வெளிவரக் கூடும். அதுபோல, பூர்வபக்ஷம் பண்ணாவிடில், சித்தாந்தத்திற்குச் சித்தாந்தம் என்னும் பெயர்வரமாட்டாது. இந்தநியாயங்களால், உலகத்தில் தற்காலமுண்டாயிருப்பதும், இனியுண்டாவது மாகிய சமஸ்த பூர்வபக்ஷக்கொள்கைகளும் சித்தாந்தத்துளடங்கி அதற்குச் சொந்த பரிவாரங்களாயிருக்கும். இத்தியாதிநியாயங்களால் சித்தாந்தத்திற் குரியவர்கள் யாரோ, அவர்களே பூர்வபக்ஷங்கட்கும் உரியராகுமியல் பினை உய்த்துணர்க.

பூ:—ஆயின், பூர்வபக்ஷக்கொள்கைகளால் சித்தாந்தத்திற்கு வரும்பயன்யாது?

சி:—சித்தாந்தத்தினது முடிந்த முடிபைத்துணிவாய் நாட்டுதற்குப் பூர்வபக்ஷங்கள் ஓர்விதசாதனங்களாயிருந்து பயன்படுதலால் அதுவே பயனாமென்க.

பூ:—சித்தாந்தத்துளடங்கிய பூர்வபக்ஷக் கொள்கைகளுள் ஒவ்வொன்றை ஓரோர் சாரார் தமக்குரிய கொள்கையாக் கொண்டு பயிலக்காரணமென்னை?

சி:—அது வினைவழி அவரவர் பரிபாகமிருந்தவாறும். உலகில் கன்ம பேதத்தால் பரிபாகமும் அளவிறந்தபேதங்களாய் விளங்கும். அவ்வப்பரி பாகத்தினர்க்கு அவ்வக் கொள்கைகளே யினித்து உண்மையெனப்படும். அதனால் அக்கொள்கைகள் அவர்களுக்கு இன்றியமையாதனவாம். அவ்வ க்கொள்கைகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பலன்களையே அவரவரும் அடைகிறார் களன்றி அதிகமாகவாவது குறைவாகவாவது அடைகிறதில்லை. மக்களின் பருவத்திற்கேற்ப உணவளித்து வளர்க்குங்கருணை மிகுத்த அன்னையே போல, சித்தாந்தமாதாவும், ஒன்றுக்கொன்று உயர்ந்து உபகரிக்கும் நிலை யிலுள்ள பூர்வபக்ஷக்கொள்கைகளாகிய உணவுகளால் ஆன்மாக்களைவளர் த்து முடிவில் தனக்குள் சேர்த்துக் கொள்ளும். ஈண்டு இதனைச்சற்று விரி வாய் விளக்குவாம்: முதன்முதல் சித்தாந்தமானது (வேதாகமமுடிபுகள்.) தேகத்தைப்பரம் எனக்காட்டும். பிறகு அதைப் பூர்வபக்ஷஞ் செய்து இந்தி ரியங்களைப் பரமெனக்காட்டும். பிறகு அந்தக்கரணத்தைப் பரமெனக் காட்டும். பிறகு சீவனைப் பரமெனக் காட்டும். இப்படிமுறை பூர்வபக்ஷ, சித்தாந்தங்கள் செய்து கொண்டு போய்க் கடைசியாகச் சிவத்தைப் பரம் எனக்காட்டி முடிக்கும். உலகில் தற்காலமுள்ள எவ்வகைப்பட்டமதக்கொ ள்கைகளும், இனிநூதனமாகவுண்டாகுங் கொள்கைகளும் இப்பூர்வபக்ஷக் கொள்கை வரிசைக்குளடங்கி எல்லாம் சித்தாந்தத்திற்குப் பரிவாரங்களாக ச்சூழ்ந்து நிற்கும். இக்கொள்கைகளுள் ஒவ்வொன்றைத்தத் தமக்குச் சொ ந்தம் எனக்கொண்டு அவலம்பிப்போர் சார்வாகனே முதல் ஏகான்மவாதியீ ருயுள்ளவர்களும், ஏனைநவீன மதஸ்தருமாம். துரபிமானமொழிந்து உண் மையை உள்ளபடி விசாரிக்கப் புகுவார்க்கு எவ்வழியிலும் விரோதம் வரநி யாயமில்லையென்க. இதுகாறுங் கூறிவந்த நியாயங்களால் உலகிலுள்ள- இனியுண்டாகும் எல்லாக் கொள்கைகளும் சித்தாந்தத்திற்கு உடன்பாடே யன்றி விரோதமில்லைஎன்பது தேற்றம்.

" விரிவிலா வறிவினார்கள் வேறொருசமயஞ் செய்தே,
எரிவினாற்சொன்னாரேனும் எம்பிரார்க் கேற்றதாகும்.

—திருநாவுக்கரசுகள்.

" இயல் பென்றுந் திரியாமலியமமாதி..."
" அத்தோ வீததிசயமிச்சமயம் போலின்று..."—ஸ்ரீதாயுமானார்.

பூ:—இதுகாறுங்கூறிவந்த நியாயங்களால், பூர்வபக்ஷக்கொள்கைக ளும் வீணனகொள்கைகள் என்றாகாமல், ஓர் பள்ளிக்கூடத்தில் கீழ்மேல் வகுப்புகளிருத்தல்போல, ஒன்றுக் கொன்று உபகாரரூபமாயிருந்து, ஆன் மாக்களைப் பரிபாகப்படுத்தி உய்விக்குமியல் பினவாயிருக்குமென்றும், அந் தந்த பரிபாகிகளுக்கு அந்தந்த சமயக் கொள்கைகளே உசிதமாமென்றும்,

ஆகலினல் அக்கொள்கைகளெல்லாஞ் சித்தாந்தமதத்திற் உடன்பாடேயன்றிவிரோதமாகா வென்றும் புலப்படுகின்றது.

சி:—நீர் பூர்வபுண்ணிய விசேஷத்தால் நல்லறிவு விளங்கப்பெற்றவராதலால் உண்மை கண்டு சொன்னீர். துரபிமானம் விட்டு விஷயங்களையிங்ஙனம் விசாரித்து உண்மை கடைப்பிடித்தலே பகுப்பறிவுடைமைக்குப்பயனுமென்றறிக.

பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தங்களின் சம்வாதம் முற்றிற்று.

இனி, போகமோக்ஷப்பேறுகளைப்பற்றிய ஏனையவிஷயங்களையும் விவகரிப்பாம். போகமோக்ஷங்களாகிய இரண்டு பேறுகளுள் ஆன்மாவினலனுபவிக்கப்படும் சமஸ்த அனுபவங்களும் அடங்கும். ஆயினும், போகம் என்பது இங்குச்சுகபோகத்தையே குறித்து நிற்கும். ஆன்மாவுக்கு அது பேருகக்கொடுக்கப்படலால், இந்த இரண்டு அரும்பெரும் பேறுகளைச் சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு இலவசமாயளிக்கின்ருர். மனவாக்குக் காயங்களால் தம்மைவழிபடும்நிலையில் தேகபோகாதி சுகசௌக்கியங்களைவெறுத்து (sacrifice செய்து) ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டை கருணைக்கடலாகிய நம்பரமர் திருவுளத்தடைக்காமற் போவாரா? ஆதலினல் அவர் மகாமகிமைதங்கிய போகமோக்ஷப் பிரதாயகர் என்று ஆயினர் என்க. பரமசிவம், தம்மை வழிபடுமான்மாக்களுக்கு முன்னர்ப் போகத்தைக் கொடுத்துப்பிறகு மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல் சாதாரணமுறை என்று சாஸ்திரங்களால் விளங்குகின்றது. இந்த முறைக்குக் காரணம், கீழ்வருமாறு சாஸ்திரங்களிற் காணப்படுகின்றது. சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி, ஞானம் ஒன்றினலேயேயடையம்படும். அந்தஞானமும் தீவரதரபரிபக்குவதசையில்சித்திக்கும். அந்தப் பரிபக்குவதசைவந்ததும், எந்தபுவனத்தில் வசிப்பினும் தமது திருவருளைக்கொடுத்து சிவம், ஆன்மாக்களைத்தமது பேரின்பநிலையில்நிறுத்துகின்றது. அது காறும் ஏனைப்பக்குவதசைகளிலிருக்கும் ஆன்மாக்களை அதிகாரமலத்திற் சேர்த்து நாநாபுவன போகங்களில் நிறுத்திப் பாகம்வருவிக்கும் என்றுசாத்திரங்களால் விளங்குகின்றது.

போகமானது அத்துவாக்களில் உண்டாகும். அத்துவாக்கள் அசுத்தம் மிச்ரம், சுத்தம் எனமுத்திறப்பட்டு ஒன்றுக்கொன்று பிரேரக-பிரேரியநிலையில் நிற்கும். அத்துவாக்கள், வழிகள், வினையைப் புசித்தொழிக்கும் வழிகள். எனவே, பொதுவில் பிரபஞ்சங்கள் என்னலாம். அசுத்தாத்துவபோகம், பிரகிருதிமாயை யாலுண்டாகிற ஸ்தூலப்பிரபஞ்சத்திலுண்டாகும். மிச்ராத்துவபோகம், அசுத்தமாயையாலுண்டாகிற சூக்ஷ்மப்பிரபஞ்சத்திலுண்டாகும். சுத்தாத்துவபோகமானது, சுத்தமாயையாலுண்டாகிற பரப்

பிரபஞ்சத்திலுண்டாகும். இப்போகங்கள் முறையே ஒன்றுக்கொன்று உயர்ந்தனவாய் அதிவிசித்திரியங்களாயிருக்கும். இங்கே கொஞ்சம்விரித்துவிளக்குவதனால் அப்போகங்களின் மகிமை இனைத்தென ஒருவாறு விளங்க வரும்.

நாம் வசிக்கும் இந்த ஸ்தூலப்பிரபஞ்சத்திலேயே போகாயு சுவரியமானது மாநுஷம்-பைசாசம்-ராக்ஷசம்-யக்ஷம்-கந்தர்வம்-ஐந்திரம்-சோமம் பிராஜபத்தியம்-பிராமம்-பிராகிருதம் எனப்பிரிந்து ஒன்றுக்கொன்று எண் மடங்கு அதிகப்பட்டிருக்கும். இவற்றுள் மாநுஷஐசுவரியம் ஒருபுடையிருக்க,பசாசஐசுவரியத்தில் சாதாரண அணிமாதி அஷ்டஐசுவரியங்களும்அடங்கும். அணிமாதி ஐசுவரியங்களின் மகிமை சாஸ்திர ஆராய்ச்சியுடையோர்க்குத் தெரிந்த விஷயம். ஆயினும் சற்று விரிப்பாம்: அணிமா-மகிமா-லகிமா-கிரிமா-பிராப்தி பிராகாமியம்-ஈசத்துவம் வசித்துவம் ஆகஐசுவரியங்கள் எட்டு. அணிமா, அணுவினுஞ் சிறிதாதல்-மகிமா, அண்டத்தினும் பெரிதாதல், லகிமா, பஞ்சினும் மெல்லியவாதல்-கிரிமா, மலை, இரும்புகளினுங்கனமாதல். பிராப்தி,நினைத்த விடஞ்செல்லுதல். பிராகாமியம், விரும்பிய பொருளை அடைதல். ஈசத்துவம், தலைமை வகித்தல். வசித்துவம், எல்லாந்தனக்குச்சுவாதீனமாதல், ஆம். இச்சித்திகள் எவ்வளவு அருமையும் மகிமையுடையன வுமாயிருக்கின்றன! இவை ஈசுரத்தன்மையனவாயிருத்தலால் இவற்றிற்கு ஐசுவரியம் என்னும்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது இத்தனைக்கும் இதுபைசாச ஐசுவரியமே யன்றிவேறல்ல. பைசாசங்கள் நினைத்தவுருக்கொள்ளும்; உருமாறும்; நினைத்தவிடஞ் செல்லும். தாழ்ந்த பைசாச ஐசுவரியத்திற்கே யிவ்வளவு மகிமை யிருக்குமானால், இதற்குமேற்புவன சித்திகளாகிய ராக்ஷசம்-யக்ஷம்-காந்தர்வமுதலிய புவனசித்திகளின் மகிமைகளை என்னென்று பகரலாம். பைசாச அணிமாதிகளினும் ராக்ஷச அணிமாதிகள் ஒவ்வொன்றும் இருமடங்கு அதிகப்பட்டனவாம். யக்ஷ அணிமாதிகள் மூன்றுமடங்கு அதிகப்பட்டன, காந்தர்வ அணிமாதிகள் நாலுமடங் கதிகப்பட்டன. ஐந்திர அணிமாதிகள் ஐந்து மடங்கதிகப்பட்டன. இப்படியே பிராகிருதம் வரையில் ஒவ்வோர் மடங்கு அதிகரித்துச் செல்லும். பைசாச அணிமாவிலும் ராக்ஷசஅணிமா இருமடங்கு அதிக மகிமையுடையது. யக்ஷ அணிமாமூன்றுமடங்கதிகம்-இம்முறையே காந்தர்வ-ஐந்திர-சௌமிய-பிராஜாபத்திய அணிமாக்களும் மகிமையில் உயர்ந்து சென்று, பிராம்ம அணிமா எண் மடங்கும், பிராகிருத அணிமா ஒன்பது மடங்கும் அதிக மகிமையுள்ளனவாயிருக்கும். இம்முறையே மகிமா-கிரிமா முதலியவைகளும் கொள்ளத்தக்கனவாம். பிராம்ம ஐசுவரியம் பிரம்மாவின் ஐசுவரியம். பிராகிருத ஐசுவரியம் விஷ

ணுவின் ஐசுவரியம். இந்திர-பிரம்ம- விஷ்ணுக்களின் அணிமாதி அஷ்ட ஐசுவரியங்கள் அளவில்லாத அதிவிசித்திர மகிமையுடையனவா யாதலால் அவ் வைசுவரியங்களை அடையப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் ஒரோர்கால் தாந்தாமே ஈசுரன் என்று செருக்குவாராயின வுண்மை புராணங்களில் விளக்கப் பட்டிருக்கும். ஸ்தூலப்பிரபஞ்ச அணிமாதிகளே இவ்வளவு மகிமையுடையனவா மானால், மிச்ராத்துவ-சுத்தாத்துவாக்களாகிய சூக்ஷ்ம-பரபஞ்சங்களின் அணிமாதி அஷ்ட ஐசுவரியங்களின் மகிமைகளை வர்ணிக்க யாராலாகும்! மூன்று அத்துவாக்களிலு முள்ள புவனங்களும், புவனபதிகளின்மகிமைகளும், அவர்களுடைய போகங்களும் ஒன்றக்கொன்று உயர்ந்து மகா விசித்திரகரமும் அற்புதங்களுமாயிருக்கும் என்பது சாஸ்திர நிச்சயம். இங்ஙனம் அளப்பறும் மகிமைகள் வாய்ந்த போகாயு சுவரியங்களை நம்பரமசிவம் நம்மை வழிபடும் ஆன்மாக்கட்கு இலவசமாயளிப்பது பரமசிவத்தின்போகா நுக்கிரகமகிமையாம். இப்புவனபோக வாசிகளாயுள்ள ஆன்மாக்களை அவரவர் பரிபாக முதிர்ச்சியறிந்து, கீழ்க்கீழ்ப்புவன போகங்களிலுள்ளாரை மேன்மேற் புவனபோகங்ளில் முறையே உயர்த்தி முடிவில்தீவரதர பரிபாகம் வந்தது கண்டு பரமசிவம், ஒப்புயர் வில்லாத தமது பேராநந்தப் பெருவாழ்விற் சேர்த்துக் கொள்ளுகின்முர். இது பரமசிவத்தின் மோக்ஷானுக்கிரக மகிமையாம். இவ்வாறு சீனியாரிடிபடிப் பிரகாரம் ஆன்மாக்களை உயர்ந்துப (பிரமோஷன் செய்யும்) வரிசைக்கிரம வழக்கு அநாதியே சிவாகமங்களாகிய சித்தாந்தத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அதிசயம்கவனிக்கத்தக்கதாம். ஐரோப்பியர்களாலே தான் சீனியாரிடிபடிப் பிரமோஷன் வரிசைக்கிரமம் ஏற்பட்ட தென்றிருந்தோம். நம் திவ்வியாகமங்களில் அது அநாதியே சொல்லப்பட்டிருத்தல் பெரிதும் வியக்கத்தக்கதல்லவா? இதனுல், அநாதியே சாஸ்திரங்களில் வந்துள்ள உண்மைகள்தான் ஐரோப்பியருக்கும் ஒரோவழி ஸ்புரிக்கின்றன! என்ற உளகிக்க இடந்தருகின்றது. இப்படியின்னும் எத்தனை யோரகசியங்கள் சித்தாந்த நூலாகிய திவ்வியாகமங்களில் மிலைந்து கிடக்கும். ஆதலால், சித்தாந்த சாத்திரங்களை வரன்முறையாய்க்கற்றுணர்ந்து அவை சொல்லு முறைப்படி அநுஷ்டித்து நம்மனோர் பிறவிப்பயனெய்துவார்களெனத் திருவருளைச் சிந்திக்கின்முரம்.

சிவார்ப்பணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

C. M. ரங்கசாமி நாயகர்.

சைவசித்தாந்த சாதனம்.

முதல்நெம்பர் சாதனத்தில், பஞ்சக்கிருத்தியம் எல்லாருக்கும் பொது அதற்குரிய, அக்கினிகாரியம் எல்லாத்துக்கும் பொது. அக்கினி காரிய சுதந்தரமுடைய 'எரியுருவன்' (முக்கண்ணன்முழுமுதற் கடவுள்) எல்லாருக்கும் பொதுக்காரணமான கடவுள் என்று வெளியிட்டோம். (இதுதனியாக வச்சிட்டுப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளது.)

இரண்டாநெம்பர் சாதனத்தில், மூர்த்தி அதாவது அம்முழுமுதற் கடவுள் (எரியுருவன்) மிருத்துவில் தோன்றும் ஐயையந்து நிலைகள் (மூர்த்தங்கள்) பஞ்சக்கிருத்தியோபகார விளக்கமென்றும் அவ்வுபகாரம் சிவகோடிகளையுத் தேசித்தேற் பட்டதென்றும் இவ்வை யைந்து சோபான நிலைகள் எல்லாச்சமயத்தாருக்கும் பொது வானவைகளென்றும், இராமநாதபுரம் மஹா சபையில் சென்றவருடம் எழுதி வெளியிட்டோம். (சித்தாந்தத் தேனும் பார்க்கவும்.)

இவ்வையைந்து மூர்த்தர்களையே நஞ்சமயாசாரியர் நால்வரும் வியந்து வியந்து புகழ்ந்து பாடியருளினர்கள். (திருமுறை திருவாசகம் பார்க்க) இப்பொழுது இந்த மஹா திவ்யசபையில் இந்த மூன்றாவது சாதனம்சாதிப்பேன்.

மஹா தேவருடைய (ஹரசிவனுடைய) பஞ்சக்கிருத்தியங்களைக் காட்டும் திருநாமம் இலிங்கம், என்பது தான். சிருட்டித்தல், காத்தல், சங்கரித்தல், என்றும் பொருள்பட உள்ள நந்தல், என்னும் பதத்தாலமைந்த நந்தி, என்னும் திருநாமம்இலிங்கம், எனபதற்கு அடுத்த திருநாமம்.

சங்கரித்தல், 'நித்திய சங்காரம் நீடிளைப்பாற்றுதல்', என்ற திருமந்திரப்படி யிளைப்பாற்றபுரியும் உபகாரம் விளங்கும் ஹர என்ற திவ்விய திருநாமத்தின் கருத்தேயாகும்.

சிவ, என்னுந்திருநாமம் சகலஜீவர்களுக்கும் பிராணாதார

மான வாயுவாகிய வாசி, என்பது. வாசி, வாசி, எனச்சிவா, என்று மாற சிவயோகசித்தி யுண்டாகும். (சித்தாந்தத்தேன் பார்க்க.)

நமவாதை யென்ற நமன் சேட்டை தன்னை நான்என்ற வாசியுயிர் நீக்கிமாறு, உமையாது பரைவந்து யாவே யென்று கடாட்சிக்க வுயிர்வாசி நீறுய்ச் சிவவாய், உமையூத வாறும் நீங்கிப் பறிய வோங்கு சிவாவுன்னடி டனிவோ மென்றே, இமையாத முக்கண்ணுவேக பாதா வினியகங் காதரனே நிற்போம் (சிவானுபவம்.)

மேற்கூறிய இலிங்கம், நந்தி, தவிர மற்ற எந்தச்சிவநாமங்களும், பஞ்சக்கிருத்தியன், என்னுங் கருத்தைக் காட்டுகிறதில்லை. என் விசாரத்திலகப்படவில்லை.

புறச்சமயத்திலே மேற்கூறியபடிக்குப் பஞ்சக்கிருத்தியன் என்னும் பொருளுள்ள திருநாமங்களில்லை. வளங்குகிற முக்கிய புறச்சமயநாமங்கள், அல்லா (Allah) ஜேகோவா (Jehova) கடவுள் (God) என்பவைகளாம்.

இந்தப் பதங்களைச் சோதித்துப் பார்த்தால் ஒன்றிலாவது பஞ்சக்கிருத்தியன், என்ற அர்த்தமுங்கிடையாது. பஞ்சக்கிருத்தியன், எரியுருவனுயிருந்தா லன்றிப் பஞ்சகிருத்தியங்கள் ஏலாதென்ற கருத்தும், எரியுருவன், என்ற அர்த்தமும் விளங்குகிறதேயில்லை. எந்தவிதத்திலும் விளக்கமில்லை.

('Jehova) 'ஜேஹோவா என்றும் பதத்தைப்பற்றிவிசாரிப்போம்: Jehova from 'haya' to be i. e. Eternal or self-Existent Being ஜேஹோவா என்னுங் கிறிஸ்து மதப்பேர், ஹாயி, என்னுந் தாது மூலமாய்வந்த பதம். ஹாயி என்றால் இருக்கிறது அதாவது என்றுமுள்ளது நித்தியமானது. என்னும் பொருளுடையதாங் கண்டீர்.

(Allah) அல்லா என்னும் பதத்தைப்பற்றி விசாரிப்போம். சில ஆசிரியர் ali-lah அலிலா—விளங்கத்தக்கவன், the worthy to be adored (by all) என்று பதம் பிரிக்கிறார்கள். சிலசாதுக்கள் 'சத்-சித்-ஆனந்தம் என்னும் பொருள் கொண்டபதம் 'அல்லா, (Allah) என்கிறார்கள். இதுவே, ஒவ்வொன்றும் பரசிவத்தின்ஒவ்வொரு இலட்சணத்தைக் குறித்தே யன்றி பஞ்சக்கிருத்திய விலட்சணங்களை யொருங்கக் காட்டுவதன்று.

(God) கடவுள் என்ற பொதுப் பெயரின் கருத்தை விசாரிப்போம். ('Gutha) குதா என்ற டேட்டானியர் பதம் (teutonic words) ஆரியபதம் (Gûda) கூட (secrct) இரசியம். அதாவது அறியக் கூடாதது (unknowable) என்ற பொருள் வாய்ந்த தாதுவிலிருந்துண்டான பெயர் என்று கண்டோம். இதுவும் பஞ்சக்கிருத்தியத்தைக் காட்டவில்லை. திரோபவக் கிருத்தியத்தை மாத்திரம் காட்டிநின்றது என்று கூறலாம்.

எல்லாமதங்களும் , எல்லா மதமுனிவர்களும், ஞானிகளும் கடவுள் நம்மை (பாசம் படிந்த பசுக்களாகிய நம்மைப்) பாசபந்தத்தினின்று நீக்கி நாம்பக்குவப் படும்படியான பிரபஞ்ச சாதனைதைக்கொடுத்து நம்மைமோட்சானந்தத்தில் வைக்கிறார்என்று ஒத்துப் பேசுவதால், பஞ்சக்கிருத்தியன், என்ற திருநாமமாகிய மேற்கூறிய இலிங்கம், என்பது சுருதி, யுக்தி, அனுபவச்சம்மதமாய்எல்லாப் பதங்களுக்குஞ் சம்மதமான பொதுநாமமாகஇருப்பது கண்டீர். ஆனதால் இந்த இலிங்கம், என்னுந்திருநாமத்தை முதன்மையாகக்கொண்ட, இலிங்கோத்தாரம்கூறும், நமது வைதீக சைவசித்தாந்தம் எல்லாமதங்களுக்கும் பொதுவானதாயகமே. (சித்தாந்தத்தேன்—தேனமுது முழுதும் பார்த்தால் நன்கு புலப்படும்.)

'இதுவாகும் அது அல்லது எனும் பிணக்கதின்றி—நீதியினிவை யெலாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாதொருசமயம் அது சமயம் பொருணூல்.

"விரிவிலா அறிவினர்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்து
எரிவினாற் சொன்னரேனு மெம்பிராற் கேற்றதாகும்."

"எந்தமதமுஞ் சம்மதமாயியலு மதமா மெம்மதமே!"
என்ற வாக்கியங்களால் சைவத்தின் பொதுத்தன்மையை வலியுறுத்தியது கண்டீர்.

இலிங்கம்பொது. முற்கூறிய சைவசித்தாந்த சாதனங்களில் இலிங்கம் என்னும் எரியுருவனாகிய நம்ஹரசிவனார் முழுமுதற்கடவுள் என்று கண்டோம். மற்ற எலல்லாத் தெய்வங்களும், ஹரசிவனார் தேவியாகிய மஹாவிஷ்ணுவும் இலிங்கத்தில் அடங்கும்.

ஆனதால்தான் இதிகாசங்களில் அகத்தியர் மூலமாய் இராமர், ஹரசிவனரிடத்தில் பாசுபதம் பெற்றதும், இராமலிங்கப்பிரதிட்டை செய்ததும், பாரதத்தில் அர்ச்சுனன் தபசும் 'இலிங்கம்' ஆகிய நம் 'எரியுருவன்' தேவர்களுக் கெல்லாம், தெய்வங்களுக்கெல்லாம், சிவயோகிகளுக்கெல்லாம், முனிவர்களுக்கெல்லாம் தேவன், அதாவது 'மஹாதேவன்' என்ற சிறப்புப்பெயர் நம் ஹரசிவனருக்கே யுரித்தானதென்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தியது கண்டீர். 'தமிழ்மறை' கூறுகின்றது:—

" நூறுகோடி பிரமர்க ளொங்கினர்
ஆறுகோடி நாராயண ரங்ஙனே
ஏறுகங்கை மணலெண்ணி லிந்திரர்
ஈறிலாத நல்லீச னொருவனே."

(நாராயணர்என்பது பஞ்சமூர்த்திவிஷ்ணு, மஹாவிஷ்ணு அன்று)

" வாதுசெய்து மயங்குமனத்தரா
யேது சொல்லு வீராகிலு மேழைகாள்
யாதோர் தேவரெனப் படுவார்க் கெலா
மாதேவனலாற் றேவர் மற்றில்லையே."

" எரிபெருக்குவ ரவ்வெரி யீசன
துருவருக்க மதாவதுணர் கிலார்
அரியயற்கரி யானையயர்த்துப் போய்
நரிவிருத்த மதாகுவர் நாடரே."

" அருக்கன் பாதம் வணங்குவரந்தியில்
அருக்கனவனரனுருவல்லனோ."

ஸ்ரீ திருநாவுக்கரசு நாயனார் சுவாமிகளின் இத்திவ்விய விளக்கங்களினால் 'எரியுருவன்' றன் 'உருவருக்கம்' அக்கினி, சூரியன், சந்திரன் முதலிய எரியுருவங்களெல்லாமென்று கண்டோம். ஆகவே 'எரியுருவன்' என்றால் எல்லாத் தீவகைகளும் அவன் வடிவமென்றுங் கண்டோம். வேறு எந்த தெய்வத்திற்கும் இவ்வகை வடிவம் ஏற்பட்டிருப்பதாக சுருதிவாக்கியமில்லை.

நம் ஹரசிவனரின் சத்தி கூறாகிய நம்மஹாவிஷ்ணுவுக்குக் கூட இவ்வகை வடிவம் கற்பிக்கப்படவில்லை. ஸ்ரீ சுப்பிரமண்ணியக்கடவுளாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் " செய

லாடிய தீயாருரு வாகியெழு செல்வன்" என்றும், அப்பர்சுவாமிகள் "எரியலாலுருவமில்லை" என்னும், 'தீயாருருவு' நமஹரசிவனுருக்கேயுரித்தான தென்று விளக்கியருளக் கண்டீர்.

இவ்வகையான் ஹரசிவனார் பெருமையும் பதித்தன்மையும் விளங்க விளங்கத்திருத் தொண்டர்கள் எல்லாம்.

"சென்று நாஞ் சிறு தெய்வஞ் சேர்வோ மல்லோம், சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்" என்று இருமாந்து பேரின்ப போதத்தழுந்தியானந்தித்து வருகின்றார்கள். சத்தியம்! சத்தியம்! சிவ! சிவ! சிவ!

ஹர. ஷண்முக முதலியார்.

"தத்துவமாவது நீறு."

(முன்தொடர்பு தொகுதி 1, பதிகு 3, 4, பக்கம் 104.)

சி:—இத்திருநீற்றுச் சமயத்தின் முக்கிய குறியாகிய மேற்கூறிய 'திருநீற்றைப் பற்றிப் புறச்சமயம் எதாவது கூறுகின்றதாவென்று பார்ப்போம். நமது புண்ணிய சக்கரவர்த்தியின்சமயமாகிய கிறிஸ்து சமய வேதமாகிய விவிலியநூலில்.

Psalm 102-ல்.

'Hear my prayer, O Lord, and let my cry come into Thee'............

'For I have eaten *ashes* like bread and mingled my drink with weeping'. என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதின் கருத்தாவது "ஓ கடவுளே, எந்தன் ஸ்தோத்திரத்தைக்கேள். என் கூக்குரல் உன்னிடத்தில் அடையும் படிக்கு அனுக்கிரகம் புரிந்துருள்வாய்"

"ஏனென்றால் நான் சாம்பலையே ஆகாரமாக உட்கொண்டு வருகிறேன், நான் பானம்செய்து வருவது கண்ணீர்கம்பலைதான்," என்னும் விவிலியக் கருத்தைநோக்க, நமது ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருமான் வெளியிட்ட திருநீற்றுப் பதிகத்தில் "ஆசைகெடுப்பதுநீறு, (சிவஞான) போதம்தருவதுநீறு" என்ற சைவசித்தாந்தக் கருத்தையே மஹா தபோஞானிகள் மேற்கொண்டுசென்று

விளக்கினர் என்பதற்கு ஐயமில்லை. நமது மணிவாசகப் பெருமான் மலர்ந்தருளிய 'திருவாசகம்,' மொழிபெயர்த்த ஜி. யூ. போப்பையர் அவர்கள் அந்நூலின் முகவுரையில் கூறும் சம்பந்தமுஞ் சான்றாக ஒற்றுமைப்படுத்திக் கொள்ளலாங் கண்டீர்.

ஹா. ஷண்முக முதலியார்.

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம்.

வேதாந்த சித்தாந்த மென்னும் இத்தொடர் மொழி உம்மைத் தொகைத் தொடர் மொழியாம். தொகையை விரித்துக் கூறுமிடத்து வேதாந்தமுஞ் சித்தாந்தமு மெனவிரியும். சமரசம் என்பது ஒற்றுமையான சுவை எனப்பெறும். ஆகவே வேதாந்தமுஞ் சித்தாந்தமும் ஒற்றுமையான சுவை யுடையன் என்பது சொற் பொருளாம். ஈண்டுச் சுவையென்பது,

"பலகலையாகம வேதம் யாவையினுங் கருத்து பதிபசுபாசந் தெரித்தல்".

என்றருளிச் செய்த உமாபதி சிவாச்சாரியார் திருவாக்கின்படி கடவுள், உயிர், பாசம் என்னு முப் பொருள்களின் இருப்பு, இலக்கணம், சாதனம், பயன் என்னு மிவற்றை ஐயவிபரீதக்குற்ற மறக் கூறுதல்.

இனி வேதாந்த மாவது யாது? சித்தாந்தமாவதுயாது? அவற்றுள்முப் பொருள்களைப் பற்றி எவ்வாறு கூறப்படுகின்றன? என்பனவற்றை முறையே ஆராய் வாம்.

வேதாந்தம்:—உயிர்கள் உய்தற் பொருட்டு இறைவனாலருளிச் செய்யப்பட்டன வேதமும் ஆகமுமாம், அவற்றுள் வேதம் கர்மகாண்டம், ஞான காண்டம், மென இருவகைப்படும். கர்மகாண்டம், ஆன்மாபகைவரை வெல்லுதற்கும் போக மனுபவித்தற்கும் உபாயங் கூறும். ஞான காண்டம்பொருளாராய்ச்சியால் ஆன்மா பாசத்தினின்றும் விடுதலை எய்திதன்னையுந் தலைவனையு மறிந்து தலை வனாய் நின்று இன்புறு தற்கு உபாயங் கூறும். இது வேதத்தின் உத்தரபாக (மேற் பாக) மானதால் வேதாந்தம் எனப்பட்டது இதனை.

"அனாதி சீவனைம் மலமற்றப் பாலா
யனாதி யடக்கித்தனைக் கண்டரனாய்த்
தனாதி மலங் கெடத்தத்துவா தீதம்
வினாவு சீர் பாலாதல் வேதாந்த நன்மையே".

என்னும் திருமூலர் திருமந்திரத்தாற் றெளிக.

சித்தாந்தம்:—ஆகமம் தந்திரகலை, மந்திரகலை உபதேசகலை எனமூத் திறப்படும். அவற்றுள் தந்திரகலை சிவாலயம் அமைத்தல், வழிபடுதல் முதலாகிய சரியையினையும், மந்திரகலை சிவப்பிரதிட்டை செய்தல், சிவபூசை செய்தல் முதலாகிய கிரியை சிவனைக் கூடுதலாகிய யோகம் ஆகிய இரண்டனையும், உபதேச கலை ஆன்மா சிவனை யடைந்து இரண்டறக் கலத்தலாகிய ஞானத்தினையுங் கூறும். இவ்வுபதேசகலையே சித்தாந்தமாம். இதனை.

" நித்தம் பரனோடுயிருற்று நீண்மனஞ்
சத்த முதலைந்து தத்துவத் தானீங்கிச்
சுத்த மசுத்தந்தடராவகை நினைந்
தத்தன் பரன் பாலடைதல் சித்தாந்தமே".

என்னும் திருமந்திரத்தாற் றெளிக.

வேதம் பகைவரை வெல்லவும் போகமனுபவிக்கவும் எண்ணுபவராகிய உலகருக்கும் முத்தியடைய எண்ணுபவராகிய ஞானாதிகாரிகட்கும் உரித்தாதலிற்பொதுவும், ஆகமம் ஞானாதிகாரிகட்கே யுரித்தாகலிற் சிறப்புமாம். தந்திரகலை, மந்திரகலைகளும் உபதேசகலைக்குச் சாதனமாதலால் மூன்றுகலைகளும் ஞானாதிகாரிகட்கே யுரித்தென்றல் இழுக்காது. வேதம் பொதுவும் ஆகமம்சிறப்புமா மென்பதனை.

"வேதமோடாகம மெய்யா மிறைவனூ
லோதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுன்னுக"

என்னும் திருமந்திரத்தாற் றெளிக. இதனை " ஆரணனூல் பொது சைவமருஞ் சிறப்புநூலாம்" என்றருளிய சித்தியார் திருவாக் கானுந் தெளிக.

வேதாந்தம் பொருளாராய்ச்சி செய்யுமுறைமையைக் கூறுவ தொன்றாயினும், ஒரு பொருளை பூர்வபக்கம் பண்ணுவதற்குப் பிறி தொரு பொருளைச் சித்தாந்தமென நாட்டிச் செல்லுமுறைமையில், பலசித்தாநதங் காணப்படுமாதலின், அவற்றுள் யாது சித்தாந்த மென மலையாமைப் பொருட்டு மேல் பூர்வபக்கம் பண்ணப்படாத வேதாந்தப் பொருளைத் தனித்தெடுத்து, ஆகமத்தின் உபதேசகலை கூறுவதால் இக்கலை சித்தாந்த மெனப்படுவதாயிற்று. இதுபற்றியே "சிவாகமம் சித்தாந்தம்" எனச் சிவஞான சித்தியாரிலும் " வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத் திறன்" எனச் சிவப்பிரகாசத்திலும் " ஒரும் வேதாந்த மென்றுச்சியிற் பழுத்த, ஆராவின்ப வருங்கனி பிழிந்த, சாரங் கொண்ட சைவசித்தாந்தம் " எனக்குமர குருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டினும் அனுபவமுடைய தேசிகர்களருளிச் செய்வார்களாயினர். இத்திருவாக்குகளுக் கிவ்வாறு உண்மைப் பொருள் கொள்ள அறியாதார் வேதாந்தம் சாமான்ய மென்றும் சித்தாந்தம் உயர் வென்றும் தத்தமக்கு வேண்டிய வாறே பொருள் கொண்டிடற் படுவர். நிற்க.

பொருளாராய்ச்சியில். முப்பொருள்களினிருப்பு:—வேதாந்தத்தில்தத் துவமசி மகாவாக்கியமே பதி, பசு, பாசமென்னு முப்பொருள் களி னிரு ப்பை யுணர்த்துகின்றது. எவ்வாறெனில் தொம்பதம் பசுவையும் தத்பதம் பதியையும் அசிபதம் சிவனையுமுணர்த்தும். இறைவன் தடத்த இலக்கண மாய் பதியெனவும் சொரூப இலக்கணமாய் சிவம் எனவும் விளங்கும் உண் மையை யுணர்த்துதற்கு தற்பத அசிபதங்களும் பாசத்தோடு கூடிய பசு வையுணர்த்து தற்குத் தொம்பதமும் எழுந்தன வாதலின் முப்பொருளு ண்மை யுணர்த்துதல் காண்க. இதனை,

"உயிரைப் பரனை யுயர்சிவன் றன்னை
யயர் வற்றறி தொந்தத்த சியதனுற்"

எனவும்,

"வேதாந்த தொம்பதமேவும் பசுவென்ப
நாதாந்த பாசம் விடமின்ற நன்பதி
போதாந்த தற்பதம் போயிரண்டயிக்கஞ்
சாதாரணஞ் சிவசாயுச்சியமாமே"

எனவும் அருளிய திருமூலர் திருவாக்காற் றெளிக.

அன்றியு மேலெடுத்துக் காட்டிய "அனுதி சீவனைம்மலமற்றப் பாலா யனுதியடக்கித்தனைக் கண்டரனுய்" என்ற திருமந்திரத்தானும் சீவன், மலம், கடவுள் என்னுமுப்பொருளுண்மைகாண்க.

சித்தாந்தத்தில் மேற் கூறிய "நித்தம் பரனோடுயிருந்து" என்ற திரு மந்திரத்தால் முப்பொருளுண்மையறிக. அனுதி என்றதனுலும் நித்தம்என் றதனுலும் முப்பொருள்களும் அனுதி நித்த மென்பது வேதாந்த சித்தாந்த ங்களின் கருத்தாம்.

இலக்கணம்:—அவ்விரு திருவாக்குகளும் அனுதியே மலத்தைப் பற் ருது நிற்றல் இறைவனுக் கிலக்கணமாம் எனவும் அனுதியே மலத்தைப்பற் றுதல் ஆன்மாவிற் கிலக்கணமா மெனவும் அனுதியே ஆன்மாவைக் கட்டு தல் மலத்தினிலக்கணமாமெனவும் முப்பொருள்களுக் கிலக்கணமுங் கூறி யவாறும்.

சாதனம்:—வேதாந்தத்தில் அனுதியே மலத்தில் கட்டுப் பட்டிருக்கு மான்மா அவற்றினின்றும் நீங்குவதற்கு சிவம் நான் என உபாசிக்கச்சொல் லும். சித்தாந்தத்தில் அச்சிவோகம் பாவனையே கூறி அங்ஙனம் பாவித்தற் குரிய இயல்பும் பாவிக்கு மாறும் கூறும். இதனை,

"யன்னிய சோகமா மறையாளர்தஞ்
சென்னிய தானேசிவோகமா மீதென்ன
வன்னது சித்தாந்த மாமறையாய் பொரு
டுன்னிய வாகமநூலெனத் தோன்றுமே"

என்னும் திருமந்திரத்தாலறிக. "பண்டைமறைகளுமது நாளுனே னென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே" என்னும் சிவஞான சித்தித்திருவாக்கும் இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும்.

பயன்:—வேதாந்தத்தில் நீர் பாலுடன்கூடி டாலாதல் போல ஆன்மா இறைவனுடன் கூடி இறைவனாய் விடுமென்றும் சித்தாந்ததில் ஆன்மா இறைவனைக் கூடுமென்றும் கூறும். இவற்றை "விளைவு நீர் டாலாதல் வேதாந்த வுண்மையே" எனவும் "அத்தன் பரன் பாலடைதல் சித்தாந்தம்" எனவும் "தானனை வேதாந்தம் தானெனுஞ் சித்தாந்தம்" எனவுமருளிய திருமந்திரங்களாலறிக.

இங்ஙனங் கூறும் பயனாகிய முத்திநிலை சொல்லால் வேற்றுமைபோலத்தோன்றினும் பொருளால் வேற்றுமையின்றும். எவ்வாறெனில் பாலுடன்சேர்ந்த நீர் வேறுகாணப்படு மாறின்மையின் நீர் பாலாதல் போல முத்தியில் ஆன்மாவாகிய தான் இறைவனாதல் என வேதாந்தமும் பாலைச்சேரும் வரைநீர் காணப்பட்டு சேர்ந்தபின் நீர் கெட்டுப் போதலின்மையின் பாலில் நீர் அடங்கி யிருத்தல் போல முத்தியில் ஆன்மாவாகிய தான் உண்டென சித்தாந்தமும் கூறுவன வாதலி னென்க.

தானனை வேதாந்த மென்றதற்கு தான் (ஆன்மா) அதுவான வேதாந்தமென்றும் தானெனுஞ் சித்தாந்த மென்பதற்கு தான் (ஆன்மா) உண்டென்னும் சித்தாந்த மென்றும் பொருள்கோடேலே ஆசிரியர் கருததா மென்பதனை முறையே "தனைக்கண்டரனாய் விளைவு நீர் பாலாதல் வேதாந்த வுண்மையே" எனவும் "அத்தன் பரன் பாலடைதல் சித்தாந்தம்" எனவும் அருளிய அவர் திருவாக்காலினிது தெளிக.

முத்தியில் ஒன்று என்று வேதாந்தமும் மூன்றென்று சித்தாந்தமும் முரணுறக்கூறுகின்றவே யெனின் கடவுள், ஆன்மா வென்னு மிருபொருள்களிருப்பினும் பிரிக்கமுடியாமை பற்றி ஒன்றென வேதாந்தமும் அவ்விருபொருள்களின் கலப்பிற்கு மல நீக்கமே ஏதுவாதலின் மூன்றெனக் சித்தாந்தமும் கூறுவன வாதலின் முரணின்மையறிக.

> முத்திதனில் மூன்று முதலு மொழியக்கேள்
> சுத்தவநு போகத்தைத் துய்த்தலணு—மெத்தவே
> இன்பங் கொடுத்த விறையித்தை விளைத்தன் மல
> மன்பனே கண்டு கொளப்பா"

என்னும் உண்மை விளக்க திருப்பாசுரத்தால் சிவானந்தத்தை விளைத்தல் மல மென்று காணப்படவும் மலநீக்கமேது வாமென்ற தெவ்வாறு பொருந்து மெனின், சிவானந்த விளைவெனினும் துன்பமின்மை யெனினும் ஒக்கும். துன்பமின்மை மலமின்மையாற் காணப்படும், சீதமின்மை பனியின்மையாற் காணப்படுவது போல. ஆகவே சிவானந்த விளைவிற்கு மல நீக்க

மேது வென்றது பொருந்து மென்க. அங்ஙனமாயினும் இல்பொருளை உள்பொருள்போலக் கூறியது பொருந்துமோவெனின் நூல்வழக்கினும் உலகவழக்கினும் அவ்வாறு வழங்குதலுண்மையாற் பொருந்துமென்க. இதனை,

கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லாமழை"

என்னும் திருக்குறளானும் இத்தனைகேட்டிற்கும் மழையே காரணம் என்னும் உலகமொழியானு மறிக.

சித்தாந்திகளிற் சிலர் முத்தியில் மூன்றுண்டென்பதற்கு இவ்வாறு பொருள் கொள்ள அறியாது நித்திரைச் சுகத்துக்குப் படுக்கை யடங்கியிருந்து யேதுவாயினாற்போல முத்திச்சுகத்துக்கு ஆணவமல மடங்கியிருந்து எது வாகு மென்று கூறிமயங்குவர்.

முத்திநிலை இவ்வாறாயினும் ஒன்றென்று வேதாந்திகளும் இரண்டென்று சித்தாந்திகளும் அனுபவநிலையிற் சிந்திப்பரேல் முத்த ரல்லர். இதுபற்றியே,

"என்னுணை யென்னுணை யென்னுணை யேகமிரண்
டென்னுமற் சும்மாவிரு வென்ற—சொன்னான்
திருஞான சம்பந்தன் சீகாழி நாடன்
அருளாளன் ஞானவிநோதன்"

என ஒழிவிலொடுக் கத்தில் கண்ணுடைய வள்ளல் அருளிச் செய்தாராயினர். அங்ஙனமாயின் இவ்வாராய்ச்சி பயனற்றதாமெனின் அனுபவம்பெறவிரும்பு வோர்க்கு ஐயவிபரீதக் குற்ற மறுத்தற்பொருட்டு வேண்டப் படுதலிற் பயனுடையதே யாமென்க.

வேதாந்திகளிற் சிலர் என்றும் பிரமம் ஒன்றே யுள்ளது. சீவன் மலம் என்பன இல்லை யென்றும் மூன்று நித்தப் பொருள்கள் இருக்கு மேல் அனேகாந்தவாத மென்னுங் குற்றமாமென்றும் கூறுவர். "தண்டுலத்தோடும் செம்பினிற்களிம்பும் சகசமாய் தொழில்விசேடத்தால், விண்டுபோமதுபோல் புருடனுமலத்தை மேவியே போக்குதலியல்பாம்" என்னும் ஞானவாசிட்டத்தோடும் "அறநியாம் சீவரெல்லாம் பொதுவான சுழுத்திபோல பொருந்து மவ்வியத்தந்தனில்" என்னும் கைவல்யத்தோடும் பூரணநிலையும் பூரணவியாபகம், ஏகதேசவியாபகம், சமவியாபகம் என்னும் வேற்றுமையும் சித்துச் சத்து, சித்த சித்துச் சத்து, அசித்துச் சத்து என்னும் வேற்றுமையு முடைமையால் அனேகாந்த வாதமின்றென்பதனையும் அவர் அறிந்திலர்.

வேதாந்தத்தில் ஆன்மாவே எல்லா மென்றும் அதுவே பிரமம் என்றும் சிலவிடங்களிற் கூறுவதால் ஆன்மாவைத் தவிர பிரமம் வேறு இல்லையென வேதாந்திகளும் அந்நூல் பசுநூல் எனச்சித்தாந்திகளுங் கூறுவர்.

"அதமெனுமான்மா பூரணம் ஏகம் அநேகவிதஞ் சீவர்" எனக்கைவல்யத்தில் கூறியிருப்பதை வேதாந்திகளும் "ஒன்றென மறைகளெலா முரைத்திட உயிர்கள் ஒன்றி, நின்றன வென்று பன்மைநிகழ்த்துவ தென்னையெனின் ஆன்றவைபதிதானொன்றென்றறையும்" எனச் சித்தியாரிற் கூறியிருத்தலைச் சித்தாந்திகளும் கவனித்திருப்பரேல் அவ்வாறு கூறமுற்படமாட்டார். ஆன்மசப்தத்திற்கு வேதாந்தத்தில் பரமான்மா வென்றும் சித்தாந்தத்தில் சீவான்மா வென்றும் பொருள் சொல்லல் வேண்டும்.

வேதாந்தத்தில் பிரமம், ஈசுவரன், கூடஸ்தன், சீவன் என்று நான்கு சித்துப் பொருள்கள் உண்டெனக் கூறுதல் போல சித்தாந்தத்திலும் சொரூபசிவம், தடத்தசிவம், ஆன்மா, சீவன் என நான்கு பொருள்கள் உண்டென்று கூறும். ஆன்மாபாசத்தோடு கூடிய பொழுது சீவன் என்றும், பாசத்தை விட்டு நீங்கி பதியை யடைந்தின்புறுங்கால்ஆன்மா அல்லது கூடஸ்தசிவம், என்றும், பஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்து மூர்த்திமானாய் நிற்குங்கால் தடத்த சிவம் அல்லது ஈசுவர னென்றும், அதீதமாய்நிற்குங்கால் சொரூபசிவம் அல்லது பிரமம் என்று பேர் பெறும்.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால் முப்பொருள்களினிருப்பு, இலக்கணம் சாதனம், பயன் என்னும் நான்கு திறத்தானும் வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் ஒற்றுமையுடையன வென்பது நாட்டப்பட்டது.

அங்ஙனமாகவும் சித்தாந்தத்தைத் துவிதவாதமென்று வேதாந்திகளும் வேதாந்தத்தை மாயாவாத மென்றும் சோபான மானசாதன மென்றும் சித்தாந்திகளுங் கூறுவதற்குக் காரணம் என்னையோ வெனின் படிக்குமுறைமையில் படியாமையா லென்க.

படிக்கு முறையாவது சரியை, கிரியை, யோகநூல்கற்று அவ்வாறொழுகி பருவமெய்திய பின்னர்படித்தல். இதுபற்றியே "முன்னர்தீக்கையுற்றுசிவாகமங்களை யோதி அதன் பின்னர் சரியாபாத முதலியவற்றை யாராயுநூல்களை முறையேகேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியா நித்தியவுணர்வு தோன்றி பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றினவா மிக்குடையராய் வந்த அதிகாரிகட்கு இந்நூலுணர்த்துக" எனசிவஞான போதத்தினும்.

"சரியை கிரியா யோகப்பதத்தின்முற்றி
சாதனங்கள் நிறைந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டு, மென.
ஞானவாசிட்டத்தினும் ஆசிரியர்களருளிச் செய்வார்களாயினர்.

இக்காலத்திலோ சரியை, கிரியை, யோக நூல்களைக் கற்றலும் அனுட்டித்தலுமின்றி வேதாந்தம் அல்லது சித்தாந்தம் படிக்க ஆரம்பித்து விடுகின்றார்கள். சிறிது படித்த மாத்திரத்தே படிப்புநிரம்பி விட்டதாக வெண்ணித்தானே தனக்கு வித்வானென்றும் ஆசிரிய னென்றும் பட்டஞ்சூட்டிக் கொள்ளுகின்றார்கள். இவர்கட் கெவ்வாறுண்மைப் பொருள் தெரியும்?

இது பற்றியே "நாதனுரையவை நாடிலிரண்டந்தம். பேதமதென்பர் பெரியோர்க்க பேதமே" என்றருளிச்செய்தார் திருமூலநாயனாரும். பெரியராவார் யோகவழி ஒழுகுவோர். "செயற்கரிய செய்வர் பெரியா" என்னுந் திருக்குறளுக்கு உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் செய்தற் கரியவாவது யோக வழி யொழுகுத லெனக் கூறியது யீண்டுக்கவனிக்கத்தக்கது.

"வேதசிரப் பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றால் சைவத்திறத்தடைவர்." என்றதனால் வேதாந்தஞ் சித்தாந்தத்திற்குச் சாதன மாகாதோ வெனின்? ஆகாது. என்னை? வேதாந்தமேற்கூறியவாறு பலபடவிரிந்து கிடத்தலின் அவை யெல்லாம் ஆய்ந்து என்பதற்கு மிகத்தெளிந்து என்றும் அங்ஙனமாயுங் காலொவ் வொன்றுஞ் சித்தாந்தமெனவே காணப்படுமாதலின் மேலாராய்தலருமை நோக்கிச் சென்றாலென்றும் சொல்லில் சிவபரத்துவஞ் சொல்வதாகிய வேதாந்தத்தை யறிந்து அதன் பொருளை விரித்துக் கூறுஞ் சித்தாந்தத்திற் றலைப்படுவர் என்பதுதோன்ற சைவத்திறத்தடைவரென்றும் அங்ஙனமடையினும் சரியை, கிரியை, யோகவழி ஒழுகியே ஞானத்தைப்பெற்று முத்தியடைவரென்பது தோன்ற "இதிற் சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்திய பின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்" என்றும் அருளிச் செய்தமையா லெனக.

இவ்வாறுபொருள் கொள்ளாமல் சரியைக்குந் தாழ்ந்தது வேதாந்தமென்று கூறுபவர் "பண்டை மறைகளுமது நாளுனேனென்று பாவிக்கச்சொல்வதிப் பாவகத்தைக் காணே" என்ற அச்சிவஞானசித்தித் திருவாக்குக் கெண்கடவர். முன்னொடுபின் முரணின்றி நூற்பொருள் கொள்ளுதலே பெரியோர் செயலாம்.

"சைவசமயமே சமயம்" என்று ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகளருளிச் செய்திருக்கின்றமையால் ஏனைச் சமயங்க ளெல்லாந்தாழ்ந்த தென்றும் அவற்றுளொன்று வேதாந்த மென்றும் கூற அமையாதோ வெனின்? அமையாது. என்னை? வேதாந்தமென்பதும் சித்தாந்தமென்பதும் சைவசமயத்தின் பரியாயப் பேர்களே. வேதாந்தத்தில் கூறுந்தெய்வம் பிரமம். சித்தாந்தத்தில் கூறுந்தெய்வம் சிவம். பிரமம் சிவம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவி ஆதலின் வேதாந்தம் சித்தாந்த மிரண்டும் ஒரு பொருளையே தெய்வமெனக் கூறுகின்றதால் இரண்டு மொற்றுமையுடையன வென்பது எளிது புலனாமாதலினெனக. இதனை "வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறென்னார்கண்களிக்கும், நாதாந்த மோனநலமே பராபரமே" எனவும் "வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுபாவமிதுவே" எனவுமருளிய அவ்வாசிரியர் திருவாக் கானே தெளிக.

வேதாந்தத்தை மாயாவாதமென்றும் சித்தாந்திகளிற் சிலர் கூறுசின்

றனர். அவருக்கு வேதாந்தமுந் தெரியாது. அம்மட்டோ! சித்தாந்தமுந் தெரியாதென்றே உறுதியாய்ச் சொல்லலாம். என்னே? வேதாந்தத்தை மாயாவாதமென்றுகூறுவதற்கேது வென்னேயென அவரை வினவின் யுத்தஞ் செய்தற்பொருட்டு சொன்ன பகவத் கீதையை நூலெனக் கொள்ளலாமா வென்று சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்தில் " தேர்த்தனிலிருந்துமாயைசெய்துமால்கொல்லச் செப்பும், வார்த்தை நூலாக்கிக் கொண்டாய் புரங்கொல்நூல் மதித்திடாயே" எனக்கூறியிருத்தலா லென்கவென்று விடைதருகின்றனர். அப்பர பக்கத்துள் மாயாவாதிமதமும் அதன்மறுதலேயுமிருக்கின்றன. அவற்றுளெங்கேனும் பகவத்கீதையைப்பற்றியாவது, ஞானவாசிட்டம் கைவல்யம் முதலிய நூலேப் பற்றியாவது நூற்பெயர்கூறிக் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? இல்லேயே. பகவத்கீதையைக் கண்டித்தது பாஞ்சராத்திரியின்மறுதலேயினன்றோ. பகவத்கீதையை பாஞ்சராத்திரிகள் கண்ணனுக்கு பரத்துவங் கூறுகின்றதாகக் கொள்ளுகின்றூர்கள். வேதாந்திகள் பரத்துவமுடைய பொருளின் சாமான்யவடிவம் கண்ணனெனக் கூறுகின்றதாகக் கொள்ளுகின்றூர்கள். இதனே,

" சங்காளி பயில் கரத்தைமுதலான வங்கஞ்சாமானியந்தான்
மங்காமலடிமுடிவற் றொன்றுயவடிவு பரவடிவமாகும்
இங்கான பிரமமென பரமமென விசைப்பதெலாமிந்தரூபம்
சிங்காமலிதுதனே நீதெளிவளவும் நாலுபுயத்தேவையேத்து"

எனக்கூறும் ஞானவாசிட்டச் செய்யுளால் தெளிக. சித்தாந்திகளும் வேதாந்திகள் கொள்வது போலவேகொள்கின்றூர்கள். இதனே "இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனனுக்குக் கீதைநூல் செவியறிவுறுத்திய கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயினே னென்றதுவும் முதல்வனது விச்வரூபத்தைத்தான் காட்டியதுவும் ஏனேயவற்றைக்கைவிட்டு என்னேயே வழிபடுக என்றதுவும் அதனே யுறுதியாகக்கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறியகருத்து நோக்கி சாங்காறும் சிவபூசை செய்ததுவும் கண்ணன் மேலிட்டபோதுகள் முதல்வன்றிருமுடிமேல் கண்டதுவும் என்க" எனச் சிவஞானபோதச்சிற்றுரையில் மாதவச்சிவஞான யோகிகளருளிய வாக்கியத்தாற்றெளிக. அன்றியும்,

" ஆகின்ற தொண்ணூற்றேடாறும் பொதுவென்ப
ராகின்ற வாறுறுஞ் சைவர் தத்துவ
மாகின்ற நாலேழ் வேதாந்தி வயிணவர்க்
காகின்ற நாலாறையைந்து மாயாவாதிக்கே"

என்னுந்திருமந்திரத்தால் மாயாவாதம் வேறு, வேதாந்தம் வேறு என்பது நன்கு விளங்குகின்றதல்லவா- ஆயினும் வேதாந்தத்துக்குஞ்சித்தாந்தத்திற்

குந் தத்துவங்களில்வே றுமை காணப்படுகின்றனவே யெனின் அவ்வேற்றுமை ஒன்றிலொன்றடங்குமுறைமையில் சமரசமேயாம். அதனை ஈண்டுவிரிப்பிற்பெருகு மென்றஞ்சி விடுகின்றாம். வேதாந்தமுஞ் சித்தாந்தமு மவ்வாறுசமரசமாகாதிருப்பின் " இரண்டந்தம் பெரியோர்க்கபேதமே " என்ற அவர் திருவாக்கோடு முரணுமாறு காண்க.

ஆதலின் வேதாந்தம்சித்தாந்த மென்னுமிவ்விரண்டனையும்நன்காராய்ந்து சமரசப்பொருள்கண்டு இன்புறுதலே முறைமை யென என் சிற்றறிவுக் கெட்டியவாறாம்.

முடிவுரை.

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமென்னுந் தொடர் மொழிக்கு வேதாந்தமுஞ்சித்தாந்தமுமொற்றுமையான சுவையுடையன வென்பது பொருளாமென்பதூவும், பதிபசுபாச மென்னுமுப்பொருள்களினிருப்பு, இலக்கணம் சாதனம், பயன் நான்குமே ஈண்டுச்சுவை எனப்படுமென்பதூஉம், உயிர்களுய்தற்பொருட்டு இறைவனலருளிச் செய்யப்பட்டன வேதமும் ஆகமமுமாமென்பதூஉம், வேதம் கர்மகாண்டம் ஞானகாண்டமென இருதிறப்படுமென்பதூஉம், ஆகமம் தந்திரகலை, மந்திரகலை, உபதேசகலை என முத்திறப்படுமென்பதூஉம், வேதத்தின் ஞானகாண்டம் வேதாந்தமெனவும் ஆமகத்தின் உபதேசகலை சித்தாந்தமெனவும் பெயர்பெறுமென்பதூஉம், வேதம் உலகருக்குமஞ்ஞானுதிகாரிக்கு முரித்தாகலின் பொது வென்பதூஉம், ஆகமம் ஞானுதிகாரிக்கே யுரித்தாகலின் சிறப் பென்பதூஉம், ஆகமத்திலுள்ள தந்திரகலை மந்திரகலைகளும் உபதேசகலைக்கே சாதனமாதலின் ஞானுதிகாரிக்கே உரித்தென்ற விழுக்கா தென்பதூஉம், வேதாந்தம் பொருளாராய்ச்சி செய்யுமுறைமையில் ஒன்றைப் பூர்வபக்கம் பண்ணுமிடத்துப் பிறிதொன்றனைச்சித்தாந்தமென நாட்டிச் செல்லுதலின் பல சித்தாந்தங்காணப்படுமாதலின் அவற்றுள் முடிவான சித்தாந்தத்தைத் தனித்தெடுத்து ஆகமத்தின் உபதேசகலையிற்கூறுதலின் சித்தாந்த மெனப்பட்டதென்பதூஉம், வேதாந்தத்தில் தத்துவமசி மகாவாக்கியமும் பிறவும் முப்பொருள்களினிருப்பு, இலக்கணம், சாதனம, பயனிந்நான்கினையுமுணர்த்து மென்பதூஉம், சித்தாந்ததிலுமவ்வாறே யுணர்த்துமென்பதூஉம், பயனுகியமுத்தியில் வேதாந்தம் ஒன்றெனவும் சித்தாந்தம் மூன்றெனவுங் கூறுதலினுல் சொல்வேற்றுமையேயன்றிபொருள்வேற்றுமையின் றென்பதூஉம், வேதாந்தத்தில் ஆன்மாசப்தத்திற்குப் பரமான்மா வென்றும் சித்தாந்தத்திலான்மசப்தத்திற்குச் சீவான்மாவென்றும் பொருளாமென்பதூஉம், வேதாந்தத்தை மாயாவாத

மென்றலும் சித்தாந்தத்தைத் துவிதவாதமென்றலும் பொருந்தாவென்பதூஉம், சரியை, கிரியை, யோகமநுட்டித்தே வேதாந்த சித்தாந்தங்களிற் பிரவேசிக்கவேண்டுமென்பதூஉம், வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்ருல் சைவத்திறத்தடைவமென்றதனுல் வேதாந்தம் சித்தாந்தத்திற்குச்சாதனமாகாதென்பதூஉம், சைவமயமே சமயமென்று கூறியதால் வேதாந்தம் சித்தாந்தத்தினுந் தாழ்ந்ததாகா தென்பதூஉம், பகவத்கீதையை வேதாந்திகளும் சித்தாந்திகளும் ஒரேகருத்துடையதாய்க்கொள்ளுகின்ருர்களென்பதூஉம், பாஞ்சராத்திரிகள் அவ்வாறு கொள்ளவில்லையென்பதூஉம், ஆதலின்வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் சமரச மெனக்கண்டு உண்மையறிந்து இன்புறவேண்டு மென்பதூஉம் பிறவுமாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொ. முத்தையபிள்ளை
திருவாவடுதுறையாதீனச் சைவப்பிரசாரகர்
தூத்துக்குடி.

[நம்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய அரிய பெரிய விஷயத்தில், சித்தாந்திகள் பலரும் ஆட்சேபிக்கக்கூடிய சில அம்ஸங்கள் காணப்படுகிறது. நம்திருமந்திரக்காரரும், மற்றுமுள்ள சித்தாந்தசீலர்களும் கைக்கொண்டவேதாந்தத்தையும் சாதாரணமாய் வேதாந்த மென்று வழங்கி வரும் சங்கர மதத்தையும் ஒன்றென மயங்கிக் கூறியுள்ளதாகவும் காணப்படுகிறது. திருமந்திரக்காரர் கூறியுள்ள ஆனந்தங்களும் ஒருவிதத்தில் ஒற்றுமையுடைத்தேனும், அவ்வவற்றின் தத்துவங்களும் நிற்கும் நிலைகளும் கொஞ்சம் கவனித்தால் வெவ்வேறென விளங்கும். சைவர்களுக்கு 36 தத்துவமாகவும், வேதாந்திகளுக்கு 28 தத்துவமாகவும் மாயாவாதிகளுக்கு 25 ஆகவும் பாஞ்சராத்திரிகளுக்கு 24 ஆகவும் திருமந்திரத்தில் கண்டுள்ளது நம் பிள்ளையவர்களே காட்டியுள்ளார்கள். "தானான வேதாந்தம் தான் என்னும் சித்தாந்தம்," என்னும் வரியில் ஆன்மா வுண்டு என்று சொல்வதே சித்தாந்தம் என்று சித்தாந்தத்துக்கு மகுடம் சூட்டியது மிகவும் கொண்டாடப் பாலதன்றே! சமரசம் என்ற சொற்றொடரையும் பலரும் பலவாருக விளக்குகின்ருர்கள் இவ் விஷயங்களையெல்லாம் அடுத்த சஞ்சிகையில், 'சமரசம்' என்னும் தலைப்பின்கீழ் விசாரிப்பாம். ப—ர்]

சிவானந்தம்.

" நற்குஞ்சரக் கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண். "

பதிபசுபாசங்களென்னும் முப்பொருள்களும் அநாதிநித்தியமாயுள்ள உள்பொருள்களேயாம். ஏனெனில் இல்பொருள் என்றுந்தோற்றாமையால். இவற்றுள் சிவமேபதியாம். ஆன்மாவே பசுவாம். ஆன்மா வின்ப துன்பம்நுகர்தற்கும் நல்வினை தீவினை இயற்றுதற்கும் நிலைக்களமாயுள்ளது பாசமாம். அப்பாசமும் ஐவகைப்படும். அவையாவன, சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, ஆணவம், கன்மம், திரோதாயி என்பனவாம். இவற்றுள் ஆணவம், ஆன்மாவுடன் அநாதியே செம்பிற்களிம்புபோல இயைந்து நிற்குஞ் சடப்பொருளாம். சடத்துக்கும் இயக்குவித்தாலியங்குஞ்செயலுண்மையால் இவ்வாணவத்திற்குஞ் செயல்களுள்ளனவாம். அஃது ஒருபொருளாதலினால் பக்குவம்முறும். அப்பொழுது தன்சத்தி குன்றி நிற்கும். அவ்வாணவத்திற்கு ஆன்மாவின் இச்சை ஞானம் கிரியை என்னும் முச்சத்திகளையும் மறைப்பதேதொழிலாம். இவ்வாணவத்தின் குணமோ எண்வகைப்படும். அவையாவன, விகற்பம், கற்பம், குரோதம், மோகம், கொலை, அஞர், மதம், நகை என்பனவாம். இக்குணங்களைக்கெடுத்து சத்திகுன்றச்செய்தால் பாசநீக்க முண்டாம். இச்சத்திகளால் மறைக்கப்பட்ட ஆன்மாவின்றன்மையாதோவெனில், சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பாசத்தையும் அறியுந்தன்மையதாய் அறிவிக்க அறிவதாய் நிலைபெற்ற சத்து அசத்து இவ்விரண்டின்பாலும் அநுபவ அறிவுள்ளவதுவே சத்துமசத்துமல்லாத சதசத்தாய்நிற்குந்தன்மையதாம். அங்ஙனம்நிற்பது ஆகாயம் ஒளியோடுசேர்ந்தால் ஒளியாகவும், இருளோடுசேர்ந்தால் இருளாகவும் நிற்குந்தன்மைபோலெனக்கொள்க. இங்ஙனம் அவ்வான்மாநிற்குந் தன்மையால் அஃதுபடிகம்போல் சார்ந்ததின் வண்ணமாய் அழுந்துவதோர் தன்மையுடைய தெனக்கொள்க.

இஃது இங்ஙனமாக உயிர்க்கிரங்கலாகிய இச்சையையும், வையம் நடத்தலாகிய கிரியை யையும், இசைந்து உணர்த்தலாகிய ஞானத்தையும், தனக்குச் சத்திகளாய்க்கொண்ட இறைவனது ஞானம் தற்கேடுவந்தவிடத்து ஆன்மஅறிவிற்கோர் அறிவாய்ப் பிரகாசிக்கும். அதனை இறைவன் திருவருட்சத்தியெனக் கூறுவர். அவ்வறிவைச் சுட்டுணர்வின்றியறிதல் ஞானதரிசனமாம். அவ்வாறு அறிதலும் அவ்விறை ஞானத்தாலாமேயன்றி மற்றொன்றாலாகாதெனக் கொள்க.

அந்த ஞானவிளக்கின் வழியேநிற்க அஃது ஆதித்தப் பிரகாசம்போல ஆன்மாவினுள் பிரகாசியாநிற்கும். இப்படிப் பிரகாசித்து நிற்றலால் மலங்காரியப்படாமல் கீழ்ப்பட்டு நிற்குமெனக்கொள்க. அவ்வாறுநிற்பதால் அதுதானுங்கெடாது, ஆன்மாவையும் அணுகாது. அஃது ஒளியின் மேலீடு கொண்டு இருளடங்கித்தோற்றமுமற்றுக் காரியப்படாமல் நின்றாற் போலெனக. மேற்கொள்.

" சேணாரிருள்வடிவுஞ் செங்கதிரோன் பாணிற்பக்
காணதொழியுங் கணக்கேபோ—லாணவத்தி
ஞதி குறையாம லென்பா லணுகாம
னீதி நிறுத்து நிலே போற்றி " என்றருளியதாலறிக.

இவ்வாறு ஆணவத்தின் செயல்மாய்ந்து ஞானம் பிரகாசிக்கப்பெற்ற ஆன்மாவே நின்மல நிலையடைந்ததாகும். இந்நிலையுள் பஞ்சசத்திகளிடமாகநின்று தன்னைத்தலைவனையறிந்து தனக்குப் பாசம்பகையென நீங்கி நிறைவொடு நிறைவாய் நிற்கிறநின்மல சாக்கிரமும், பரையாதி இச்சைஞானத்தைப் பொருந்தி நிறைவொடு நிறைவாய் நிற்குந்தன்மையிலே தன்நிறைவுங் காணமல் நீர்நிழல்போலடங்கப்பெற்ற நின்மல சொர்ப்பனமும், பரையாதியிச்சையைப்பொருந்தி நீர்நிழல்போலடங்கப்பட்டதான இந்த நிறைவுக்குள்ளே சந்திரனிடத்திலே களங்கம் நின்றாற்போல நிற்கிற நின்மலசுழுத்தியும், பரையாதியிச்சையைப் பொருந்தி நிறைவுதானாய் நிற்கிறநின்மலதுரியமும், பரையைப்பொருந்தி தனக்குயிராய் நிற்கிற தன்மையை யறிந்து அந்த நிறைவுக்குள்ளே தன்னிறைவென்பது சற்றுங்காணது அந்த நிறைவேநிறை

வாய்த்தாக்கற்று நிற்கின்ற நின்மல துரியாதீதமும் ஆகிய ஐந்து அவத்தைகளையுங்கடந்து திருவருளிலே தாக்கறக்கலந்து நிற்பது பரமானந்தம். அந்தப் பரமானந்த நிசையிலதுவாயிருப்பதுவே இன்பம். இவ்வின்பந்தான் ஆதியந்தமில்லாத அனந்தானந்தங்களாகவிருக்கும். இவ்வின்பத்திலே நின்று அநுபவித்து அதிற்றாக்கறக்கலந்து அறி யவிழுவே இன்பங்கழலும். இது கழலவே எல்லாங்கழன்ற விடம் சிவம். சிவத்தைப் பொருந்தி சிவமன்றியொன்றுங் காணுமல் நின்றதுசிவரூபம். அந்தச் சிவத்திலே வேறுமுடனுமாய் தான்சிவனும் சிவன்தானுயு நில்லாமல் நிற்பது சிவதரிசனம். அந்தச்சிவத்திலே தாக்கறக்கலந்து எழுவாயுமீறுமின்றி நின்ற நிலை சிவானந்தம். இதற்குமேல் சும்மாவிருக்கு நிலையாகியமோனநிலையாம். இதிலே உறைப்புண்டுநிற்க சிவமுங்கழலும். சிவங்கழலவே எல்லாமிருக்கையிலே இல்லாமையாய்நின்ற சிவாநுபூதிதானுய் நிற்கும். இதில் நிற்றலே முத்தியாமென்க.

இந்தனத்திலங்கி யெரியு நீர் தேனிரதங
கந்தமலர்ப்போதுவான் காலொளிகண்—சந்ததமு
மத்துவித மாவதுபோ லான்மாவு மீசனுமாய்
முத்தியிலே நிற்கு முறை.

இதுவே முத்திநிலையாம். இம்முத்தியும் சீவன்முத்தியும் விதேகமுத்தியுமென விருவகைப்படும்.

சீவன்முத்தர்நிலையாவது.

"தொண்டர்கடாமும் வானோர் தொழுந்திரு மேனிதானு
மண்டருங்கண்டிலாத வண்ணலேயெனவணங்கி
வெண்டரளங்கள்சிந்த விழிமொழிகுழறச்சிவமே
கண்டுகொண்டிருப்பர் ஞானக் கடலமுதருந்தினேரே"

இது காறுங்கூறியவாற்றுல் இறைவன் உயிரோடு கலந்தவழி ஆன்மாவினனுபவமாதற்குரிய பேரின்பாதீதமே சிவானந்தமெனக்கண்டாம்.

சிவானந்தம் இன்பப்பொருள்கொள்ளுவது எங்ஙனமெனில் ஒருசொல்லுக்குப் பலபொருளுண்மையின் ஆனந்தம் என்னுஞ் சொல்லுக்கு இன்பம்என்றும்பொருள் கொண்டு யாண்டும் வழங்கல்கண்டாம். நந்தம் என்பது நிறைதல். ஆ என்னும் உப

சர்க்கத்தோடு கூடியவழி இன்பம் என்னும் பொருளுணர்த்தி நிற்றல் சாலும். ஆதலால் இவ்விருமொழிகளும் ஒருபொருட்கிளவிகளாம். இவ்வின்பமானது ஆனந்தமென்னுஞ் சொல்மாத்திரையானன்றி முத்தியிற் பரமசுகமுண்டென சுகம் எனனுஞ் சொல்லானும் பெரும்பாலு மோதுதலின் ஆனந்தத்திற்கு இன்பமென்னும் பொருள் மாத்திரமன்றெனவுணர்க.

இவ்வின்பமும் மேற்கூறியாங்கு எப்பொழுதும் இறைவனுடன் அபின்னையாய் நின்று இன்பசுகப்பிரபை தருவதாகிய இன்பசத்தியாலுண்டாம்.

துன்பற்றவின்ப சுகப்பிரபை தன்னையே
யின்பசத்தியென்றறி நீஎப்போது—மன்புறவே
நின்றதிலேயாறி நிலாவு நிலாவுப்போன்
மன்ற றரமணந்து வாழ்.

இவ்வின்பசத்தியோடு இரண்டறக் கலந்துநின்று நிலாவும் நிலாவும்போல் மன்றல் தரமணந்துநின்ற வாழ்வே சிவானந்த வாழ்வாம்.

ஒன்றுஞ் சுகவடிவுக்குள்ளான தம்பிரா
னன்றியொரு பொருளுமாகாதே—நின்றழுந்திச்
சொல்லரிய வந்தச் சுகத்துக் கதீதமாய்
நில்லவன்று ளுமேநிலே.

என்று பெரியோர் கூறினர். இதுமாறுத சிவாநுபவமாம். ஆண்டு இறைவன் உயிரோடு கலந்தவழி கரும்பு, தேன், பால், கனி, அமுது, கண்டை ஒத்திருப்பன். மேற்கோள் வருமாறு.

“இரும்பைக் காந்தம் வலித்தார்போ லியைந்தங் குயிரை
யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தானாக்கி
யரும்பித்திந்தனத்தை யனலழிப்பது போன் மலத்தை
யறுத்தமல னப்பணைந்த வுப்பே போலணைந்து
விரும்பிப் பொன்னினைக் குளிகையொளிப்பதுபோலடக்கி
மெளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பானாகிக்
கரும்பைத்தேனைப் பாலைக்கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியை யொத்திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே”

என்பதாலறிக.

உலகத்திலுள்ள ஆனந்தத்தை ஆன்மாவிலநுபவிக்கப்படு மாறுபோல் சிவாநந்தத்தையுமான்மாவிலநுபவிக்கப்படும். அப்படி அநுபவிக்கப்படுவன வெல்லாம் சடமாதல் காண்டு மாதலின் அதுபோல் சிவானந்தமுஞ் சடமோவெனில் அஃது அங்ஙனம் ஆகாது. பின்னையென்னெனில் ஆன்மாவால் சிவஞானம் விளங்கியவழி அறியநின்ற ஞேயப்பொருளாகிய சிவமும் சடமாதல் வேண்டும். அவ்வாறுமறியவில்லையானால் உணராத பொருள்சூனியமெனப்பட்டுமுடியும். அஃது இன்மையால் சிவானந்தாநுபவம் உலகானந்தம் போல்சடமாகாமைகாண்க. உலகானந்தம் சுட்டியறிந்து அநுபவிக்கப்படுவதொன்று. சிவானந்தம் சுட்டிறந்து அநுபவிக்கப்படுவதொன்று. ஏனெனில் சிவம்சுட்டிறந்து நின்றறியப்படும் ஞேயப்பொருளாதலினால் அவனது ஆனந்தமும் அவ்வாறே யநுபவிக்கப்படுவதொன்றும்.

இச்சிவாநந்தம் ஆன்மாவிற்குப் போகமோ வல்லதுபோக்கியமோ வெனிற்கூறுதும். போகம் அநுபவம். போக்கியம் அநுபவிக்கப்படுபொருள். ஆன்மா எதனைச்சார்ந்து அறிந்தானோ அதன்வண்ணமாய் அப்பொருளில் அழுந்துதலே அநுபவம்என்னுஞ் சொற்குப்பொருளாதலின் போக்கியமாதல் செல்லாமையுணர்க.

ஆன்மாவிற்குப் போக்கியமாத லெதுவெனில் அவனுக்குப் பிரமேயரூபமாய் ஞேயமெனப்பட்டன வெல்லாமென்க. அப்படியானால் சிவனுக்கு ஞேயமெனப்பட்ட பசுபாசங்கள் அவ்விறைவனுக்குப் போக்கியமாமோவெனில், அங்ஙனமாகாது ஏனெனில் சார்ந்ததின் வண்ணமாம் அழுந்துமியல்பு ஆன்மாவிற்கே யன்றிசிவத்திற்கு அத்தன்மையின்றென்றுணர்க. ஆதலால்எல்லாப்பொருளும் அறியப்படும் ஞேயமாதலே யன்றி அநுபவிக்கப்படும் பிரமேயரூபமாதலின்மை கண்டுணர்க. ஆதலால் அவைகள் அவனுக்குப்போக்கியமாகாவாம் (ஞேயம் அறியப்படும்பொருள், பிரமேயம், அறிந்து அநுபவிக்கப்படும்பொருள்) பிரமாண முதலியவற்றை ஒருசிறிது கூறுவாம். சம்சயாதிகளைவிட்டிருக்கிற ஆத்மசித்சத்தியானது பிரமாணமாம். ஆத்மாவேபுத்தி பிரமாதாவாம். அதன் ஞானக்கிரியாவியாபாரமே பிரமி

தியாம். இந்திரியாதிகள் பிரமேயமாம். ஆனால் ஆன்மாவை யறிதல் எந்தப்பிரமாணத்தைக் கொண்டெனிற்கூறுதும்.

ஆன்மசிற்சத்தியைக் கொண்டு ஆன்மாவையறிதல் கிரியா விரோதம். ஆதலால் ஈண்டு பரோன்முகசித்சத்தியே பிரமாணம். ஈண்டு ஸவயோன்முகசித்சத்தியும் புத்தியாதிகளும் பிரமாணமன்று. ஆதலால் பரோன்முகசித்சத்தி துணையாக ஆன்மா இறைவனையறியுமென்பதாம். இறைவன் ஆனந்தரூபனாதலினால் ஆன்மா அதிலழுந்துதல் சாரதமாம். மற்றவைவந்துழிக் காண்க.

அன்றியும் பிரமாணரூபமாகிய ஆன்மசிற்சத்தி சிவனுக்காகத் தனக்காக தன்னோடொத்த பிறவான்மாக்களுக்காக மெய்யாகிய நினைவுணர்விற்கு விடயமாதல் போல்வதோர் ஞேயமாதல் மாத்திரையேயன்றி பிரமேயமாதலில்லை என்பதற்கு, ஆகமங்களில் ஆன்மாவே பிரமாதா. ஆன்மஞானமே பிரமாணம். அதனறிதல் வியாபாரமே பிரமிதி, ஏனையவெல்லாம் பிரமேயமென்னுஞ்சுருதியும், ஒருவாற்றானும் பிரமாணம் பிரமேயமாகாது. பிரமேயம் பிரமாணமாகாது, எனவரைசெய்து வைத்தோதி இதனானே பிரமேயமாய் அறியப்படுவனவாகிய ஐம்பொறிமுதலியவற்றைப்பிரமாணமென்றல் பொருந்தாதென மறுத்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்திய சுருதியுமே சான்றாகலின், ஒருவாற்றால் ஞேயமாயினும் பிரமேயமாதல் பெறப்படாத ஆன்மசிற்சத்தியானுதல் பிறிதோர் ஆன்மாவினாதல் சிவசத்தியானுதல் அனுபவிக்கப்படும் போலுமெனும் ஆசங்கை சிறிதும் ஏலாமை யறிக.

அன்றியும் இன்பம் நல்வினையின் பயனாய்வருதலாதலினாலே இச்சிவாநந்தமும் இன்பமாயின் அதுவும் வினைப்பயனாய்முடியுமோவெனின் அற்றன்று. ஏனெனில் வினை ஆன்மாவாலியற்றப்படுஞ்செயல். அச்செயலியற்றப்பட்டதால் அழியுமாலையது. அதுபோல அச்செயலால் வரும் சடவின்பமும் அழியுந்தன்மையதாம். அதற்குவேறாய் நிகழ்வதாய் நித்தியானந்தம் என்னும் பெரியதாயுள்ள சித்தின் இன்பம் வினையின்பயனாய் வருவதெங்ஙனம். இயைபின்மைகண்டுணர்க,

குணங்களின் சமூகமே குணியாம்: அக்குணங்களின் அநாதியே ஒருபொருளோடு சம்பந்தமுற்றிருக்கில் அவைகள் என்றும் மாறாத தன்மையனவாயிருக்கும். அவைகள் காரணகாரியத்துட் சார்ந்தவைகளில்லையாம்:

உலகத்தில் இன்பம் என்னும் பொருள் புறப்பொருள் பற்றிவந்த புத்திதத்துவத்தின் பரிணாமத்தாலாகிய சத்துவகுணத்தின் விளக்கமேயன்றி வேறொன்றன்றாகலின் முத்தியினும் முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களின் விளக்கமே இன்பமாவதன்றி வேறாய் இன்பமாவதொன்றில்லையெனின், ஆன்மாவின் வேறாகிய மூலப்பகுதியின் கண்ணதாய் நின்ற சாத்துவிக்குணம் ஆன்மாவின் மாட்டு மேம்பட்டு விளங்குதலே உலகஇன்பம். அதுவதுவாய் முந்திநின்றறிதலே அநுபவம் எனப்படும் அது போல ஆன்மாவின் வேறாய் சிவன் கண்ணேயுளவாகிய முற்றுணர்தல் முதலிய வெண்குணங்களும் ஆன்மாவின் மாட்டு விளங்கும் விளக்கமே சிவானந்த இன்பமாம். ஆன்மா அதுவாய் அழுந்தி நின்று அவ்விளக்கத்தையறிதலே அநுபவமெனப்படும். மேற்கூறிய சாத்துவிக்குணம் ஆன்மாவின் குணம் மூலப்பகுதியின் குணமன்று என்றால் அவ்வாறு ஒருசாத்திரமும் கூறாததால் அது முரணென்றொழிக.

(இன்னும் வரும்.)

S. பால்வண்ணமுதலியார்.

சமாச்சாரங்கள்.

திருக்கோவலூர் சைவ சித்தாந்த சபை:—சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் கிளைச் சபைகளில் ஒன்றாக வீரட்டான க்ஷேத்திரமாகிய இத் திருக்கோவலூரில் ஸ்ரீமத் ஞானியார் மடாலயத்தில் நிகழும் பரீதாவி வூ சித்திரை மீ ௧௨ “ கோவல் சைவ சித்தாந்த சபை” என்னும் பேருடன் ஒரு சபை அம்மடத்துக்குத் தலைவராகிய ஸ்ரீமத் சிவசண்முக மெஞ்ஞான ஸ்வாமிகளால் சிவாசாரிய ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அன்று அடியார் பலர்க்கு மகேசுவர பூஜையும், பின்னர் ஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீ வாகீசர் சரித சாரசங்கிக மஹோபந்நியாசமும் நடத்தப்பட்டன உபந்நியாச முடிவில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் பல வழிகளிலும் முயன்று வரும் அருமையையும் அம்மகா சமாஜத்தை யாதரித்து அதன் நோக்கத்தினைப் பூர்த்தியாக்க ஆங்காங்கும் பல கிளைச் சபைகள் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டிய அவசியத்தையும் ஸ்வாமிகள் விளக்கியருளினார்கள். பின் ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் சபையோருடன் அவ்வைவாக்கனுசாரி என்னும் அருநதியில் அனுட்டானம் முடித்து திருமுறைப்பாராயணத்துடன் ஸ்ரீ ஆலயம் அடைந்து அம்மையப்பனை ஆராதித்து மடாலயம் சென்று அங்கெழுந்தருளிய அறுமுகச்சிவனை அன்புடன் போற்றி சபையின் அடியார் பலரையும் ஆசீர்வதித் தருளினர்.

ஷை மீ 6௨ குருவாரம் ஸ்ரீமத் ஞானியர் மடாலயத்திலேயே இதன் காரிய நிருவாக சபை கூடிற்று. திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஸ்ரீமத் ஞானியார் மடாலயத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ வாணீவிலாச சபையின் அக்கிராசனாதிபதியாய் ஸ்ரீமத் சுவாமிகளே இருந்தருள்வது போல இந்நகரிலுள்ள மடாலயத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் இச்சபையின் சாசுவத சபா நாயகஸ்தானத்தையும் வகித்தருளவேண்டும் என்று சபையோர் அனைவரும் பிரார்த்திக்க ஸ்ரீமத் சுவாமிகளும் திருவுளம் இசைந்தனர். பின் சில கனவான்கள் காரிய நிருவாக சபை அங்கத்தினராய் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். பின் கூடிய சபைகளில் சில மாறுதலாயிற்று. தற்போது ஸ்ரீமான். ப. முத்துசாமிப் பிள்ளையவர்களும் அறையணி நல்லூர் சௌந்தர கனக விலாச தரும பரிபாலகரும் பிரபல மிராசுதாரும் திருக்கோவலூர் தாலுக்காபோர்ட் மெம்பரும் ஆகிய சற்குண ஸ்ரீமான் நெற்குணம் S. பொன்னுசாமிப் பிள்ளையவர்களும் உப அக்கிராசனாதிகளாகவும், தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரம ஸ்ரீ V. S. நடேச அய்யரவர்களும் பிரம ஸ்ரீ V. கண்ணையரவர்களும் ஆசிரியர்களாகவும், உயர்தர வித்யாசாலைப் போதகாசிரியர் ஸ்ரீமான், சதாசிவம் பிள்ளையவர்கள் பிரதம காரியதரிசியாராகவும், பக்த பூால சமாஜம் ம. ரா. குமாரசாமி பிள்ளை அவர்கள் உதவிகாரிய தரிசியாராகவும், இருக்கின்றனர்.

சித்திரை மீ 28உ திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரர் ஆலய கல்யாண மாலில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருநக்ஷத்திர விசேடத்தை முன்னிட்டு கோவல் சைவ சித்தாந்த சபைகூடிற்று. இச்சபா நாயகராகிய ஸ்ரீமத் ஞானியார் மடாலயத்துச சுவாமிகள் " அப்பர் " என்பது பற்றி ஒப்புயர் வற்றதோருபந்நியாசம் புரிந்தருளினர்.

வைகாசி மீ 2உ பின் கோவல் ஸ்ரீமத்ஞானியர் மடாலயத்தில் சபை கூடிற்று. அங்கத்தினருள் பலரும் அபிமானிகள் சிலரும் வந்திருந்தனர். சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ பிரசுரத்துண்டு பத்திரிகைகளில் சில பாகமும் " சித்தாந்த " மும் படிக்கப்பட்டன. உப அக்கிராசனாதிபதிகளில் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான். ப. முத்துச்சாமி பிள்ளையவர்கள் உத்தியோக முறையில் மாற்றப்பட்டு வேற்றூருக்கும் போவதால் அவர்கட்கு வந்தனோபசாரம் கூறி சபையோருக்கு சிற்றுண்டி வழங்கலாயிற்று.

பின் ஆனி மீ 13உ ஷை மடாலயத்தில் சபை கூடிற்று. அன்பர்கள் பலர் வந்திருந்தனர்: ஸ்ரீமான் ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளையவர்கள் " சமய உண்மை " என்பது பற்றி உபந்நியாசித்தார்கள். அதனைப் பின் தொடர்ந்து சபையின் காரியதரிசிகளில் ஒருவராகிய பக்த பால சமாஜம். ம. ரா. குமாரசாமி பிள்ளை அவர்கள் சிறிது பேசினர்.

***

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம், **சைவவித்தியாசாலை அத்திவாரப்பிரதிட்டை:**—இச்சபையார் தாங்கள் வைத்து நடத்திவரும் சைவ ஆங்கிலோ வர்னகுலர் பாடசாலைக்குச் சொந்தமாகவும் விசாலமாகவும் கட்டடங்கட்டுவதற்கு, நிகழும் பரீதாபி ஞு கார்த்திகைமீ 8உ (22-11-12) சுக்கிரவாரம் காலை 10-மணிக்கு மேல் $10\frac{1}{2}$-மணிக்குள், பெத்துநாய்க்கன் பேட்டை முத்துமாரியம்மன் கோவில் வீதிக்கு மேலண்டை வீதியாக நூதனமாக அமைக்கப்படுகின்ற வீதியில், இச்சபையின் போஷகரான **ஸ்ரீமான், மயிலை, கதிர்வேல் முதலியாரவர்கள்** அத்திவாரப் பிரதிட்டை செய்வார்கள். அன்று காலையில் 7-மணிமுதல் 10-மணி வரையில் * சைவமகோபந்நியாசங்கள் முதலியன நடைபெறும். அப்போது தாங்கள் பந்து மித்திரர்களோடு விஜயஞ்செய்து கௌரவிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

$7\frac{1}{2}$-மணிமுதல் $8\frac{1}{2}$ மணிவரையில் பாடசாலைச் சிறுவர்களால் திருநீலகண்ட நாயனார் புராண நாடகம்.

$8\frac{1}{2}$-மணிமுதல் 10-மணிவரை சைவ மகோபந்நியாசங்கள்.

---

* காலை 7-மணிமுதல் $7\frac{1}{2}$-மணிவரையில் கிருஷ்ணப்ப நாயகன் குளத்தை யடுத்த ஸ்ரீ விஸ்வநாத ராலயத்தில் தமிழ்வேத பாராயணமும் ஆலய வழிபாடும்.

10-மணிமுதல் 10½-மணிவரை ஸ்ரீமான், மயிலை கதிர்வேல் முதலியாரவர்களால் அத்திவாரப் பிரதிட்டை.

***

உத்திரமேரூர் சைவசித்தாந்த சபையின் இரண்டாவது வருஷமகோத்சவம்:—உத்திரமேரூர் சைவ சித்தாந்த சபையின் இரண்டாவதுவருஷோத்சவமானது இவ்வூரில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ பால சுப்பிரமணியக் கடவுளாலய மண்டபத்தில் நாளது மீ 27, 28, தேதிகளில் அடியிற் குறித்த விவரப்படி நடந்தேறப் பெற்றது?

27-9-12-பகல் 2 மணிக்குமேல். பிரம்ம ஸ்ரீ-மதுராந்தகம்-சுப்பிரமணிய சிவாசாரியர் அக்கிராசனத்தின் கீழ்.

(1) ஷை சபையின் காரியதரிசியால், சபாகிரந்தம் வாசிக்கப்பட்டது.

(2) மேற்படி, காரியதரிசியால், சமயம், என்பதைப்பற்றியும்.

(3) திருப்பாதிரிப்புலியூர் - ஸ்ரீமான்-கிருஷ்ணசாமி செட்டியாரவர்களால், அன்பு, என்பதைப்பற்றியும்.

28-9-12உ பகல். 3-மணிக்குமேல்-வெங்கந்தூர் பிரம்மஸ்ரீ. கணபதி சாஸ்திரரியார் அவர்களின் அக்கிராசனததின் கீழ்.

(1) மதுராந்தகம். பிரம்மஸ்ரீ. சுப்பிரமணிய சிவசாரிபர்களால் " சிவதீக்ஷாமகிமை, என்பதைப்பற்றியும்.

(2) அக்கிராசனரவர்களால், பிக்ஷாடனமகிமை என்பதைப்பற்றியும்.

(3) திருப்பராதிரிப்புலியூர். ஸ்ரீமான்-கிருஷ்ணசாமி செட்டியாரவர்களால். சித்தாந்தம், என்பதைப்பற்றியும். உபயந்நியாசங்சள நடந்தேறின. ஆரம்பத்திலும் இடையிடையிலும் தேவாரமோதுதலும், சிவநாமகோஷமும்,முடிவில், சபாநாயகருக்கும், சபையோர்களுக்கும், தாம்பூலாதி உபசாரங்களும் செய்யப்பட்டன.

***

தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபை உபஅக்கிராசனுதிபதியவர்களின் உபந்நியாசங்கள்:—மேமீ 5உ தூத்துக்குடிமாணவர் ரீடிங் ரூமில் ஸ்ரீமான் ஆட்கொண்டபிள்ளையவர்களின் அக்கிராசனத்தின் கீழ் " சமயக்கல்வியின் அவசியம் " 25உ மதுரை தமிழ் சங்கத்தில் டிப்படிகலெக்டர் ஸ்ரீமான் ஆறுமுகம் பிள்ளையவர்களின் அக்கிராசனத்தின் கீழ் " ஆன்மபோதம்" 30, 31உ அரித்துவாரமங்கலம் மாணவர் தமிழ் சங்கத்தில் ஸ்ரீ இராமாநுஜாசாரியார் அவர்களின் அக்கிராசனத்தின் கீழ் " திருக்குறள் பெருமை " " சிவானுபூதி " " ஈசுவர உபாசனை " என்னும் உபந்நியாசங்களும் ஜூன்மீ 2, 3, தேதிகளில் வேளாங்கண்ணி சைவசித்தாந்த சபையில் " மணி மந்திர ஔடதம் " " பஞ்சகிர்த்தியம், " 6உ நாகைசட்டையப்ப

பிள்ளையவர்கள் பங்களாவில் " சிவானுபூதி " என்னும் உபந்நியாசங்களும் செய்யப்பட்டன.

***

திருவாரூர். டி. யஸ். தியாகராஜ ஞானியார். பிரஸங்கங்கள்.

பிரசங்க தேதி.	பிரசங்க இடம்.	பிரசங்க விஷயம்.	அக்கிராசனாதிபதி பெயர்.
18- 2-12.	நாகை மாணவர் சங்கம்	இராஜபக்தியும், தெய்வபக்தியும்,	M. R. கோபாலசாமி இரகுநாதராஜாளியார்
8- 3-12.	பூவாளூர் சைவசித்தாந்த சங்கம்	கடவுள்	ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை
9- 3-12.	ஷை	திருமுறைப் பிரபாவம்	ஷையார்
29- 5-12.	தில்லைவிளாகம் சிவானுபூதி நிலையம்	சமயக்கல்வி	இல்லை
31- 5-12.	அரித்துவார மங்கலம் விவசாய சங்கம்	நம்மவர்களின் கடமை	ராவ்பகதூர் V. K. இராமானுஜாசாரியார்
9 6-12.	திருநள்ளாார்	பக்தி	இல்லை
15- 6-12.	திருச்செங்கோடு சைவசமாஜம்	ஆலயவழிபாடு	டிப்டி கலெக்டர் ராவ் பகதூர் T. N. சிவஞானப்பிள்ளை
19- 6-12.	பூவாளூர் சைவ சித்தாந்த சங்கம்	அன்பு	சு. சாமி ஐயா தேசிகர்
4- 8-12.	நாகை கல்விச்சங்கம்	ஒழுக்கம்	நாஷனல் ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர் சீனுவாஸய்யங்கார்
11- 8-12.	ஷை	தந்தைதாய்ப் பேண்	பண்டிட் நடேசய்யர்
18- 8-12.	நாகை பக்தியார்க்க சபை	காரைகாலம்மை சரித்திரம்	இல்லை
16- 9-12.	திருத்துறைப்பூண்டி சைவசித்தாந்த சபை.	மெய்ப்பொருள் நாயனார் பிரபாவம்	ஸ்வாமி வேதாசலம்

சந்தாதாரர்களுக்கு அறிவிப்பு.

தங்கள்கை யொப்பங்களில் சந்தாதாரர்கள் பலர் தங்கள் பெயர்முதலியவற்றை முற்றிலும் விவரமாகவும் எளிதாய் வாசிக்கும்படியாகவும் எழுதமையால் அவர்களுக்கனுப்பும் சஞ்சிகைகள் மீது அவர்கள் விலாசங்களைச்சரியா யெழுத இயலவில்லை, உதாரணமாக “பிரமஸ்ரீசாம்பசிவஐயர்” என்னும் பெயரை சிலவேளைகளில் “Mr. Sambasivam அய்யர்” எனவும் சிலவேளை “சாம்பசிவமுதலியார்” எனவும் இன்னும் பலப்பல விதங்களாகவும்யூகித்தெழுத நேரிடுகிறது. ஆதலால் இனிப்புதிதாய்ச் சேரும்சந்தாதாரர்களும் இதுவரையிற் சேர்ந்திருக்குஞ் சந்தாதாரர்களும் சஞ்சிகைகள் மீது தங்கள் விலாசம் முற்றிலுஞ் சரியாய் எழுதப்பெறுமையைக் காண்பவர்களும் அன்பு கூர்ந்து தங்கள் முழுப்பெயர் விலாசமுதலியவற்றை எளிதாய் வாசிக்கக் கூடிய வண்ணம் எழுதியனுப்பப் பிரார்த்திக்கின்றோம்-அன்றியும் இருப்பிடம் மாறும்போது சந்தாதாரர்கள் அறிவிக்க வேண்டுகின்றோம்.

மானேஜர், சித்தாந்தம்.

ஜகப்பிரசித்தியான

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்திரைகள்.

நோயுள்ளவர்களுக்கும், நோயற்றவர்களுக்கும், ஆடவர்களுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும், உபயுக்தமான ஆதங்கநிக்ரஹமாத்திரைகள் தற்கால டலவிருத்தி ஔஷதங்களுக்கெல்லாம் தலைவன்.

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்திரை.

ஆரோக்கிய லக்ஷிமியின் அவதாரமாகும்; புஷ்டியைக் கொடுப்பதில் ஒப்புயர் வில்லாதது; வைத்தியர்களுக்குள் சிறந்த ஔஷதமெனக்கொண்டாடப் படுவது; உயிர் மூலாதாரம்; பலத்தைக் கொடுப்பதில் குறையாமலிருக்கும் பொக்கிஷம் போன்றது; எல்லாவிஷயங்களையும் நினைவில நிறுத்தக்கூடியஞாபகக் கடல்போன்றது; இளமையைத் திருப்பித் திருப்பிக்கொடுக்க வல்லது; வியாதியால் வருந்துவோர்க்கு அமிர்தம் போன்றது.

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்திரை.

என்ன காரணத்தால் புருஷத்துவஹானி நேர்ந்தபோதிலும், அதைப் போக்கடிக்கக் கூடியது; கனவிலும் நீர் விடும் போதும் வீரிய ஸ்கலிதத்தை நிறுத்தக்கூடியது; ஞாபக சக்தியைப் பலப்படுத்துவது; சரீரத்துக்குக் குறைவுபடாதபலத்தை கொடுக்கக் கூடியது.

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்திரை.

இழந்து போன ஜீரண சக்தியைத் திருப்பிக் கொடுப்பது; நல்ல பசியை யுண்டாக்குவது; மலச்சிக்கை நீக்குவது மலத்தை நன்றாய்க் கழிப்பது; ரத்தத்தைச் சுத்திசெய்வது; இளமையை மாறு திருக்கச் செய்வது, உயிர் நிலைகளை நன்றாய்ப் பலப்படுத்துவது. இம்மாத்திரைகளினுடைய விசேஷகுணம் என்னவென்றால், அவைகளை எல்லா விடங்களிலும் எப்போதும் காலபேத மில்லாமலும், பத்திய மில்லாமலும் உட்கொள்ளலாம்.

32-மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு விலை ரூ. 1.

வைத்திய சாஸ்திரி,

ஏஜன்ஸி: **மணிசங்கர் கோவிந்தஜி.**

சின்னக்கடைத் தெரு, திருச்சி.

மதராஸ் { 22, பிராட்வே. 96, மவுண்ட் ரோட்.

(விலாசத்தைத் தெரிவிப்போருக்கு 180 பக்கங்கொண்ட சுகவழிப் புத்தகம் இனமாகவும் தபாற்செலவில்லாமலும் அனுப்பப்படும்).

☞ *When ordering please mention the Siddhāntam.*

Books for Sale.

	RS.	A.	P.
Tiruvunthiyar—A digest in English do.	0	4	0
Sacred Sports of Siva in English, reprinted from the S. D.	0	8	0
Siddhanta Jnana Ratnavali in English do.	0	4	0
Saint Appar—A sketch of his life and philosophy, in English, by J. M. Nallasvami Pillai, B.A., B.L.	0	6	0
Theosophy of Kural in Tamil do.	0	2	0
The Light of Grace or Tiruvarutpayan of Umapati Sivacharya by J. M. Nallasvami Pillai, B.A., B.L.	0	4	0
சைவமும் சைவஅத்வைத சித்தாந்தமும் do.	0	2	0
கடவுளின் சொரூபம் (பதியிலக்கணம்) by J. M. Nallasvami Pillai, B.A., B.L.	0	2	0
Translation of a few Hymns of Manikkavaçagar and Tayumanavar by P. Arunachalam and the Late Rev. Dr. G. U. Pope, M. A., D. D.	0	4	0
Esoteric Meaning of the Form of Devi by T. B. Vasudeava Sastrin, Retired District Munsiff.	0	0	6
The Siddhānta (English) by R. Shanmukha Mudaliyār	1	0	0
சித்தாந்தத்தேன் (Tamil) do.	0	8	0
சிவாலய திருப்பணிச்சிறப்பு do.	0	2	0
சன்மார்க்கம் by V. P. Kantimatinatha Pillai, B.A.	0	0	6
Mani-Mekhalai (English) translated by The Rev. Dr. G. U. Pope M.A., D.D.	0	8	0
சைவசித்தாந்த பிரசுரமாகிய துண்டு பத்திரிகைகள்:—			
1. சைவசமயம், அத்துவிதசித்தாந்தம். 100 பத்திரிகைகள் தபால்சார்ஜ் உள்பட.	0	10	0
2. சைவசமயிகளுக்கு எச்சரிப்பு.	0	10	0
3. Saiva Religion and Advaita Siddhanta (English)	0	10	0
4. சமரசஞானசமயம்.	0	10	0
5. Personality of God (English)	0	10	0
6. சைவசமயம் அத்துவித சித்தாந்தம் (தெலுங்கு)	0	10	0

Apply to—

The Publisher,

THE SIDDHANTA DIPIKA,

MADRAS, N.C.

Registered No. M. 980.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் மாதாந்தரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

"முத்தாந்த வீதிமுளரி தோழ மன்பருக்கே
சித்தாந்த வீதிவருந்தேவே பராபரமே"

தொகுதி க.] 1912-ஹு ஜூலை, ஆகஸ்ட்டுமூ [பகுதி எ-அ.

உள்ளுறை

சமரசம்	J. M. நல்லசுவாமிபிள்ளை B.A., B.L.	169
சிவானந்தம்	S. பால்வண்ணமுதலியார்	182
நக்கீரர்	மணவழகு (ப-ர்)	186
அத்வசோதனை	தி. சோமசுந்தர தேசிகன்	190
பதிபுண்ணியம்	N. S. வைத்தியலிங்க முதலியார்	197
உயிரின்தன்மை	J. M. நல்லசுவாமிபிள்ளை B.A., B.L.	202
சமாசாரங்கள்	பத்திராசிரியர்	206
திருக்குறள் மாட்சி	பொ. முத்தையபிள்ளை	210

பத்திராசிரியர் :

சித்தாந்த சரபம்

அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியார்

சென்னை :

மெய்கண்டான் அச்சுக்கூடம்

1912

வருடச்சந்தா ரூ. 1. தபாற்கூலி அணா 4.

சமாஜ அங்கத்தினர்களுக்கு ஓர் அறிக்கை.

இந்த வருஷம் முதலில் அங்கத்தினர்களாக சேர்ந்திருந்தவர்களின் தொகை 454. நாளதுவரையில் சேர்ந்திருக்கும் அங்கத்தினர்களின் தொகை 932. இது விஷயம் நாமெல்லாம் களிக்கத்தகுந்ததுவே. இவ்விதமாக அங்கத்தினர்கள் இரட்டித்தது சிற் சில நண்பர்களின் நன்முயற்சியினாலாகியது. இவ்விதமாக நம்மங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் நம்சமயப்பற்றுடன் உதவி செய்தால், வருகிற வருஷம் முடிவதன்முன், இப்பொழுதிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கு பதினாயிரம் ஆவதிற்றடையிருக்காது. மேலும், நமது அங்கத்தினர்களுக்கு சமாஜப்பத்திரிகையாகிய 'சித்தாந்தம்' இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும், சமாஜசந்தா தொகை சொற்பமாயிருப்பதால், பத்திரிகையை வி. பி. மூலமாய் அனுப்பி வசூல் செய்யவேண்டியது என்னும் சமாஜவிதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதனை நன்குணராமலோ மற்ற ஏது காரணத்தினாலோ, வி. பி. யில் அனுப்பிய சிற்சில பத்திரிகைகள் வாங்கப்படாமல் திருப்பப்படுகின்றது. ஆகையால் இதனை நம்மங்கத்தினர்கள் முக்கியமாய் கவனிக்கக்கோருகிறோம். இப்பொழுது இலவசமாய் அனுப்பப்படும் பத்திரிகை தனியாக வாங்கவேண்டுமானாலும் ரூபாய் இரண்டு கொடுக்கவேண்டிவரும். இவ்வளவு சொற்ப சமாஜசந்தாவுக்குக் கொடுத்துவருவதும், நம் சமய உண்மைகளை யாவரும் எளிதில் உணரும் பொருட்டேயன்றி வேறில்லை. ஆயின், அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகச் சேராமற்போனாலும், பத்திரிகையை நடத்திவருவது இலேசாகாது. சமாஜகுறைந்த சந்தா ஒரு நாளைக்கு அரைக்காசுக்கும் குறைவாயிருப்பதை யவர்களும் நன்கு உணரக் கூடுமே. இந்த அரைக்காசும் கொடுக்க இயலாதவர்கள் எம்மட்டில் நம்சைவ சமயத்திற் பற்றுடையவர்களென அவர்களே நன்குணரக் கூடும். நம் நண்பர்கள்

யாவர்க்குமா மிறைவற்கொருபச்சிலை
யாவர்க்குமாம்பசுவுக்கொருவாயுறை
யாவர்க்குமாமுண்ணும்போதொருகைப்பிடி
யாவர்க்குமாம்பிறர்க்கின்னுரைதானே.

என்னும் திருமந்திரவாக்கை ஓர்ந்துணர்ந்து நன்மை கடைப்பிடிப்பாராக.

சமாஜத்தலைவர்.